

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 138

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

26 maja 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacje dotyczące daty wejścia w życie Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisanej w Lugano w dniu 30 października 2007 r. 1

2011/307/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 maja 2011 r. w sprawie zawarcia Umowy w formie protokołu między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony 2

Protokół między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiający mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 514/2011 z dnia 25 maja 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie preferencyjnych zasad handlu stosowanych do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, określonych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 18

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 515/2011 z dnia 25 maja 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie witaminy B ₆ jako dodatku paszowego w żywieniu zwierząt wszystkich gatunków ⁽¹⁾	40
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 516/2011 z dnia 25 maja 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 600/2005 w odniesieniu do stosowania preparatu <i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 i <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 w mieszankach paszowych zawierających kwas mrówkowy ⁽¹⁾	43
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 517/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku <i>Gallus gallus</i> oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010 ⁽¹⁾	45
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 518/2011 z dnia 23 maja 2011 r. ustanawiające zakaz połowów smuklic w obszarach VIIIc, IX i X oraz na wodach UE obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Portugalii	52
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 519/2011 z dnia 25 maja 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	54

DECYZJE

2011/308/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich	56
---	----

2011/309/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Niderlandów	58
---	----

2011/310/UE:

★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 24 maja 2011 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 3415)	59
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 286/2011 z dnia 10 marca 2011 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 83 z 30.3.2011)	66
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacje dotyczące daty wejścia w życie Konwencji o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych podpisanej w Lugano w dniu 30 października 2007 r.

Konwencja o jurysdykcji i uznawaniu oraz wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾, podpisana w Lugano w dniu 30 października 2007 r., weszła w życie między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dniu 1 stycznia 2011 r., a między Unią Europejską a Islandią w dniu 1 maja 2011 r. w myśl art. 69 ust. 5 przedmiotowej konwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 10.6.2009, s. 5. Sprawozdanie objaśniające konwencję zostało zamieszczone w Dz.U. C 319 z 23.12.2009, s. 1.

DECYZJA RADY

z dnia 13 maja 2011 r.

w sprawie zawarcia Umowy w formie protokołu między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony

(2011/307/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 lutego 2006 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z partnerami z regionu śródziemnomorskiego w celu ustanowienia mechanizmu rozstrzygania sporów odnoszącego się do postanowień handlowych.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji z komitetem wyznaczonym zgodnie z art. 207 Traktatu oraz w ramach wytycznych negocjacyjnych wydanych przez Radę.
- (3) Negocjacje te zostały zakończone i Umowa w formie protokołu („protokół”) między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony ⁽¹⁾, została parafowana w dniu 27 kwietnia 2010 r.
- (4) Protokół został podpisany w imieniu Unii w dniu 11 listopada 2010 r.

(5) Protokół powinien zostać zawarty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę w formie protokołu między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiającego mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony („protokół”).

Tekst protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, powiadomienia przewidzianego w art. 23 protokołu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2011 r.

W imieniu Rady

MARTONYI J.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 39.

⁽²⁾ Data wejścia w życie protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

PROTOKÓŁ

między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu ustanawiający mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony,

oraz

ARABSKA REPUBLIKA EGIPITU, zwana dalej „Egiptem”,

z drugiej strony,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I**CEL I ZAKRES STOSOWANIA****Artykuł 1****Cel**

Celem niniejszego protokołu jest uniknięcie wszelkich sporów handlowych między Stronami i ich rozstrzygnięcie w celu osiągnięcia, w miarę możliwości, wspólnie uzgodnionych rozwiązań.

Artykuł 2**Stosowanie protokołu**

1. Postanowienia niniejszego protokołu mają zastosowanie w odniesieniu do sporów dotyczących interpretacji i stosowania postanowień tytułu II (z wyjątkiem art. 22, 23, 24) Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu, z drugiej strony (zwanego dalej „układem o stowarzyszeniu”) ⁽¹⁾, chyba że wyraźnie zaznaczono inaczej. Artykuł 82 układu o stowarzyszeniu ma zastosowanie do sporów dotyczących stosowania i interpretacji pozostałych postanowień układu o stowarzyszeniu.

2. Procedury niniejszego protokołu stosuje się, jeżeli 60 dni po przekazaniu sporu Radzie Stowarzyszenia zgodnie z art. 82 układu o stowarzyszeniu, Rada Stowarzyszenia nie doprowadziła do rozstrzygnięcia sporu.

3. Do celów ust. 2 spór uznaje się za rozstrzygnięty, jeśli Rada Stowarzyszenia podjęła decyzję zgodnie z art. 82 ust. 2 układu o stowarzyszeniu lub jeśli oświadczyła, że spór już nie istnieje.

ROZDZIAŁ II**KONSULTACJE I MEDIACJA****Artykuł 3****Konsultacje**

1. Strony dokładają starań, aby rozstrzygać wszelkie spory dotyczące interpretacji i stosowania postanowień, o których

⁽¹⁾ Postanowienia niniejszego protokołu pozostają bez uszczerbku dla art. 34 protokołu dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej.

mowa w art. 2, poprzez podejmowanie konsultacji prowadzonych w dobrej wierze w celu szybkiego osiągnięcia sprawiedliwych i wspólnie uzgodnionych rozwiązań.

2. Strona występuje z wnioskiem o przeprowadzenie konsultacji na podstawie pisemnego wniosku przesłanego drugiej Stronie, którego kopia zostaje przesłana podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji, z określeniem wszelkich środków oraz postanowień układu o stowarzyszeniu, które jej zdaniem mają zastosowanie.

3. Konsultacje przeprowadza się w ciągu 40 dni od daty otrzymania wniosku i odbywają się one na terytorium Strony, przeciwko której wysunięto zarzut, chyba że Strony postanowią inaczej. Konsultacje uznaje się za zakończone w ciągu 60 dni od daty otrzymania wniosku, chyba że obie Strony postanowią je kontynuować. Konsultacje, w szczególności wszystkie ujawnione informacje oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas postępowania, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w dalszych postępowaniach.

4. Konsultacje w pilnych przypadkach, w tym w przypadkach dotyczących towarów nietrwałych lub sezonowych, przeprowadza się w ciągu 15 dni od daty otrzymania wniosku i uznaje się za zakończone w ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku.

5. Jeśli Strona, do której kierowany jest wniosek, nie odpowiedziała na wniosek o konsultacje w ciągu 15 dni od daty jego otrzymania lub jeśli konsultacje nie odbyły się w terminie określonym odpowiednio w ust. 3 lub w ust. 4, lub zostały zakończone bez osiągnięcia porozumienia w sprawie wspólnie uzgodnionego rozwiązania, Strona skarżąca może wystąpić z wnioskiem o powołanie organu arbitrażowego zgodnie z art. 5.

Artykuł 4

Mediacja

1. Jeśli w wyniku konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania, wówczas Strony mogą, za obopólną zgodą, odwołać się do mediatora. Wszelkie wnioski o mediację muszą być przedkładane na piśmie Stronie, przeciwko której wysunięto zarzut, oraz podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji, z podaniem środka, który był przedmiotem konsultacji, jak również wspólnie uzgodnionego zakresu mediacji. Każda ze Stron zobowiązuje się życzliwie rozważyć wnioski o mediację.

2. O ile Strony nie porozumieją się co do osoby mediatora w ciągu 15 dni od daty otrzymania wniosku o mediację, przewodniczący podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji lub osoba przez nich delegowana wybierają mediatora w drodze losowania spośród grona osób figurujących na liście, o której mowa w art. 19, niebędących obywatelami żadnej ze Stron. Wyboru dokonuje się w ciągu 10 dni od daty otrzymania wniosku o mediację. Mediator zwołuje zebranie ze Stronami najwcześniej w ciągu 20 dni i najpóźniej w ciągu 30 dni od daty swego wyboru. Mediator otrzymuje od Stron oświadczenia nie później niż 15 dni przed zebraniem i może zażądać dodatkowych informacji od Stron, ekspertów lub doradców technicznych, jeżeli uzna je za niezbędne. Wszelkie uzyskane w ten sposób informacje muszą zostać ujawnione obu Stronom, dając im możliwość zgłoszenia uwag. Mediator doręcza opinię nie później niż 45 dni od swego wyboru.

3. Opinia mediatora może zawierać zalecenie dotyczące tego, jak rozstrzygnąć spór, zgodne z postanowieniami, o których mowa w art. 2. Opinia mediatora nie ma charakteru wiążącego.

4. Strony mogą porozumieć się w sprawie zmiany terminów, o których mowa w ust. 2. Mediator może również podjąć decyzję o zmianie tych terminów na wniosek którejkolwiek ze Stron, z uwagi na szczególne trudności, jakie napotyka dana Strona, lub ze względu na złożony charakter sprawy.

5. Postępowanie obejmujące mediację, w szczególności opinia mediatora i wszystkie ujawnione informacje oraz stanowiska, jakie Strony zajęły podczas tego postępowania, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w dalszych postępowaniach.

6. Za zgodą Stron procedury mediacyjne mogą być kontynuowane podczas trwania procedury arbitrażowej.

7. Zmiana mediatora następuje wyłącznie z powodów określonych w pkt 18–21 regulaminu i zgodnie z ustanowionymi tam procedurami.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY ROZSTRZYGANIA SPORÓW

SEKCJA I

Procedura arbitrażowa

Artykuł 5

Wszczęcie procedury arbitrażowej

1. W przypadku gdy Stronom nie udało się rozstrzygnąć sporu w drodze konsultacji przewidzianych w art. 3 lub w drodze mediacji przewidzianej w art. 4, Strona skarżąca może wystąpić z wnioskiem o powołanie organu arbitrażowego.

2. Wniosek o powołanie organu arbitrażowego przedkłada się na piśmie Stronie, przeciwko której wysunięto zarzut, oraz podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji. Strona skarżąca określa w swoim wniosku konkretny środek będący przedmiotem sporu oraz wyjaśnia, w jaki sposób środek ten narusza postanowienia, o których mowa w art. 2. Z wnioskiem o powołanie organu arbitrażowego występuje się nie później niż 18 miesięcy od daty otrzymania wniosku o konsultacje, bez uszczerbku dla praw Strony skarżącej do występowania z wnioskiem o nowe konsultacje w tej samej kwestii w przyszłości.

Artykuł 6

Powołanie organu arbitrażowego

1. W skład organu arbitrażowego wchodzi trzech arbitrów.

2. W ciągu 15 dni od daty otrzymania przez Stronę, przeciwko której wysunięto zarzut, wniosku o powołanie organu arbitrażowego Strony konsultują się w celu osiągnięcia porozumienia w kwestii składu organu arbitrażowego.

3. W przypadku gdy Strony nie są w stanie porozumieć się w kwestii jego składu w terminie określonym w ust. 2, każda ze Stron może zwrócić się do przewodniczących podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji lub osoby przez nich delegowanej o dokonanie wyboru wszystkich trzech członków w drodze losowania z listy kandydatów sporządzonej na mocy art. 19 – jednego spośród osób zaproponowanych przez Stronę skarżącą, jednego spośród osób zaproponowanych przez Stronę, przeciwko której wysunięto zarzut, i jednego spośród osób wytypowanych przez Strony na stanowisko przewodniczącego. W przypadku gdy Strony porozumieją się co do jednego lub większej liczby członków organu arbitrażowego, wszelkich pozostałych członków wybiera się według tej samej procedury.

4. Przewodniczący podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji lub osoba przez nich delegowana dokonują wyboru arbitrów w ciągu dziesięciu dni od daty złożenia przez jedną ze Stron wniosku, o którym mowa w ust. 3.

5. Za datę powołania organu arbitrażowego uznaje się dzień, w którym dokonano wyboru trzech arbitrów.

6. Zmiana arbitrów następuje wyłącznie z powodów określonych w pkt 18–21 regulaminu i zgodnie z ustanowionymi tam procedurami.

Artykuł 7

Sprawozdanie okresowe organu arbitrażowego

Organ arbitrażowy przekazuje Stronom sprawozdanie okresowe przedstawiające ustalenia faktyczne, możliwość zastosowania stosownych postanowień oraz ogólne uzasadnienie każdego ze swoich ustaleń i zaleceń, co do zasady nie później niż w ciągu 120 dni od daty swojego powołania. Każda ze Stron może przedłożyć organowi arbitrażowemu pisemny wniosek o dokonanie przeglądu szczegółowych aspektów sprawozdania okresowego w ciągu 15 dni od jego przekazania. Ustalenia w ostatecznej decyzji organu arbitrażowego zawierają ustosunkowanie się do argumentów przedstawionych na etapie przeglądu okresowego.

Artykuł 8

Decyzja organu arbitrażowego

1. Co do zasady, w ciągu 150 dni od daty powołania organ arbitrażowy przekazuje swoją decyzję Stronom oraz podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji. W przypadku gdy uzna on, że nie zdoła dotrzymać tego terminu, przewodniczący organu arbitrażowego musi powiadomić o tym na piśmie Strony oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji, podając przyczyny opóźnienia oraz przewidywany termin zakończenia prac przez organ arbitrażowy. W żadnym przypadku decyzja nie powinna zostać przekazana później niż 180 dni od daty powołania organu arbitrażowego.

2. Na wniosek obu Stron organ arbitrażowy w każdej chwili zawiesza swoją działalność na uzgodniony przez Strony okres nieprzekraczający 12 miesięcy i wznowia ją po upływie tego uzgodnionego okresu na wniosek Strony skarżącej. Jeśli Strona skarżąca nie wystąpi z wnioskiem o wznowienie prac organu arbitrażowego przed upływem uzgodnionego okresu zawieszenia, procedura zostaje zakończona. Zawieszenie i zakończenie prac organu arbitrażowego pozostają bez uszczerbku dla praw każdej ze Stron w innym postępowaniu w tej samej kwestii.

3. W pilnych przypadkach, w tym w przypadkach związanych z towarami nietrwałymi lub sezonowymi, organ arbitrażowy dokłada wszelkich starań, aby przekazać swoją decyzję w ciągu 75 dni od daty swojego powołania. W każdym przypadku decyzję należy przekazać nie później niż w ciągu 90 dni od daty powołania organu. Organ arbitrażowy wydaje decyzję wstępną w sprawie pilnego charakteru sprawy w ciągu 10 dni od daty jego powołania.

SEKCJA II

Wykonanie decyzji

Artykuł 9

Wykonanie decyzji organu arbitrażowego i organu apelacyjnego

Każda ze Stron podejmuje wszelkie środki niezbędne do wykonania decyzji organu arbitrażowego; Strony dokładają wszelkich starań, aby uzgodnić termin na wykonanie tej decyzji.

Artykuł 10

Rozsądny termin na wykonanie decyzji

1. Nie później niż 30 dni od daty przekazania Stronom decyzji organu arbitrażowego Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, powiadamia Stronę skarżącą i podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji o tym, ile czasu potrzebuje na wykonanie decyzji (rozsądny termin), jeśli niezwłoczne wykonanie nie jest możliwe.

2. Jeżeli Strony nie mogą się porozumieć co do rozsądnego terminu, w którym należy wykonać decyzję organu arbitrażowego, Strona skarżąca składa w ciągu 20 dni od daty otrzymania od Strony, przeciwko której wysunięto zarzut, powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, pisemny wniosek do organu arbitrażowego o ustalenie długości rozsądnego terminu. O złożeniu takiego wniosku powiadamia się jednocześnie drugą Stronę oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji. W ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku organ arbitrażowy przekazuje swoją decyzję Stronom oraz podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji.

3. Rozsądny termin może zostać przedłużony za zgodą obu Stron.

Artykuł 11

Przegląd środków podjętych w celu wykonania decyzji organu arbitrażowego

1. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, przed upływem rozsądnego terminu powiadamia drugą Stronę oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji o wszelkich środkach, które podjęła w celu wykonania decyzji organu arbitrażowego.

2. W przypadku braku porozumienia między Stronami co do istnienia jakiegokolwiek środka zgłoszonego na podstawie ust. 1 lub co do jego zgodności z postanowieniami, o których mowa w art. 2, Strona skarżąca może wystąpić z pisemnym wnioskiem do organu arbitrażowego o wydanie decyzji w tej sprawie. We wniosku takim określa się konkretny środek będący przedmiotem sporu oraz wyjaśnia, w jaki sposób środek ten jest niezgodny z postanowieniami, o których mowa w art. 2. Organ arbitrażowy przekazuje swoją decyzję w ciągu 90 dni od daty otrzymania wniosku.

Artykuł 12

Tymczasowe środki zaradcze w przypadku niewykonania decyzji

1. Jeżeli Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, nie powiadomi o podjęciu jakichkolwiek środków służących wykonaniu decyzji organu arbitrażowego przed upływem rozsądnego terminu lub jeżeli organ arbitrażowy uzna, że środek zgłoszony na podstawie art. 11 ust. 1 jest niezgodny ze zobowiązaniem nałożonym na tę Stronę na mocy postanowień, o których mowa w art. 2, Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, jeżeli z takim wnioskiem wystąpi Strona skarżąca, przedstawia propozycję tymczasowej rekompensaty.

2. Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do rekompensaty w ciągu 30 dni od daty upływu rozsądnego terminu lub od daty przekazania przez organ arbitrażowy decyzji na podstawie art. 11 stwierdzającej, że środek podjęty w celu wykonania decyzji jest niezgodny z postanowieniami, o których mowa w art. 2, Strona skarżąca jest uprawniona – po wcześniejszym powiadomieniu drugiej Strony oraz podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji – do zawieszenia zobowiązań wynikających z postanowień, o których mowa w art. 2, w stopniu równoważnym do zniweczenia lub naruszenia korzyści spowodowanego naruszeniem postanowień. Strona skarżąca może wprowadzić w życie takie zawieszenie po upływie 15 dni od daty otrzymania powiadomienia przez Stronę, przeciwko której wysunięto zarzut, chyba że Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, złoży wniosek o arbitraż na podstawie ust. 3.

3. Jeśli Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, uzna, że stopień zawieszenia nie jest równoważny poziomowi zniweczenia lub naruszenia korzyści spowodowanego naruszeniem, może zwrócić się z pisemnym wnioskiem do organu arbitrażowego o wydanie decyzji w tej sprawie. O złożeniu takiego wniosku należy powiadomić drugą Stronę oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji przed upływem 15 dni, o których mowa w ust. 2. Organ arbitrażowy, po zasięgnięciu w w stosownych przypadkach opinii ekspertów, w ciągu 30 dni od daty otrzymania wniosku przekazuje Stronom oraz organowi instytucjonalnemu odpowiedzialnemu za zagadnienia związane z handlem swoją decyzję w sprawie stopnia zawieszenia zobowiązań. Zawieszenie zobowiązań nie może nastąpić przed przekazaniem decyzji organu arbitrażowego i musi być zgodne z decyzją tego organu.

4. Zawieszenie zobowiązań ma charakter tymczasowy i stosuje się je jedynie do czasu wycofania każdego środka uznanego za niezgodny z postanowieniami, o których mowa w art. 2, lub do czasu jego zmiany w sposób zapewniający jego zgodność z tymi postanowieniami, na mocy art. 13, lub też do czasu rozstrzygnięcia sporu przez Strony.

Artykuł 13

Przegląd wszelkich środków podjętych w celu wykonania decyzji po zawieszeniu zobowiązań

1. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, powiadamia drugą Stronę oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji o wszelkich środkach podjętych w celu wykonania decyzji organu arbitrażowego oraz o swoim wniosku o zakończenie stosowanego przez Stronę skarżącą zawieszenia zobowiązań.

2. Jeżeli w ciągu 30 dni od daty otrzymania takiego powiadomienia Strony nie osiągną porozumienia w kwestii zgodności zgłoszonego środka z postanowieniami, o których mowa w art. 2, Strona skarżąca zwraca się do organu arbitrażowego z pisemnym wnioskiem o wydanie decyzji w tej sprawie. O złożeniu takiego wniosku należy powiadomić jednocześnie drugą Stronę oraz podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji. W ciągu 45 dni od daty otrzymania wniosku organ arbitrażowy przekazuje swoją decyzję Stronom oraz podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji. Jeśli organ arbitrażowy uzna, że jakkolwiek środek podjęty w celu wykonania decyzji jest zgodny z postanowieniami, o których mowa w art. 2, zawieszenie zobowiązań zostaje zakończone.

SEKCJA III

Postanowienia wspólne

Artykuł 14

Wspólnie uzgodnione rozwiązanie

Strony mogą w każdej chwili wspólnie uzgodnić rozwiązanie sporu podlegającego niniejszemu protokołowi. O takim rozwiązaniu powiadamiają podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji oraz organ arbitrażowy. Po powiadomieniu o wspólnie uzgodnionym rozwiązaniu organ kończy prace i procedura zostaje zakończona.

Artykuł 15

Regulamin

1. Procedury rozstrzygania sporów, o których mowa w rozdziale III niniejszego protokołu, określa regulamin załączony do niniejszego protokołu.

2. Wszelkie posiedzenia organu arbitrażowego są otwarte dla publiczności zgodnie z regulaminem, chyba że Strony postanowią inaczej.

Artykuł 16

Informacje i doradztwo techniczne

Na wniosek jednej ze Stron lub z inicjatywy własnej organ arbitrażowy może uzyskać informacje, które uzna za stosowne w związku z prowadzonym przez siebie postępowaniem. W szczególności organ arbitrażowy ma także prawo zwrócić się o opinię do ekspertów, o ile uzna to za stosowne. Przed dokonaniem wyboru takich ekspertów organ arbitrażowy przeprowadza konsultacje ze Stronami. Wszelkie uzyskane w ten sposób informacje muszą zostać ujawnione obu Stronom, dając im możliwość zgłoszenia uwag. O ile Strony nie postanowią inaczej, zainteresowane osoby fizyczne lub prawne mające swoją siedzibę na terytorium Stron mogą składać organom arbitrażowym pisemne oświadczenia zgodnie z regulaminem. Oświadczenia takie ograniczają się do aspektów faktycznych sporu i nie odnoszą się do kwestii prawnych.

Artykuł 17

Reguły interpretacji

Każdy organ arbitrażowy dokonuje interpretacji postanowień, o których mowa w art. 2, zgodnie ze zwyczajowymi zasadami interpretacji prawa międzynarodowego publicznego, w tym zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów. Decyzje organu arbitrażowego nie mogą rozszerzać ani ograniczać praw i obowiązków przewidzianych w postanowieniach, o których mowa w art. 2.

Artykuł 18

Decyzje organu arbitrażowego

1. Organ arbitrażowy dokłada wszelkich starań, aby wszelkie jego decyzje podejmowane były w drodze konsensusu. Jednak w przypadku gdy decyzja nie może być podjęta w drodze konsensusu, sprawa będąca przedmiotem decyzji rozstrzygana jest większością głosów. W żadnym jednak wypadku odrębne opinie arbitrów nie są publikowane.

2. Wszelkie decyzje organu arbitrażowego mają dla Stron moc wiążącą i nie ustanawiają żadnych praw ani obowiązków dla osób fizycznych lub prawnych. W decyzji podaje się fakty ustalone w sprawie, zastosowanie stosownych postanowień układu o stowarzyszeniu oraz ogólne uzasadnienie wszelkich ustaleń i wniosków. Podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji podaje decyzję organu arbitrażowego w całości do wiadomości publicznej, chyba że postanowi inaczej w celu zapewnienia poufności poufnych informacji handlowych.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 19

Listy arbitrów

1. Podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego protokołu sporządza listę przynajmniej 15 osób chętnych i zdolnych do pełnienia funkcji arbitrów. Każda ze Stron proponuje przynajmniej pięć osób mających pełnić funkcję arbitra. Obie Strony wybierają także przynajmniej pięć osób mających pełnić funkcję przewodniczącego organu arbitrażowego, niebędących obywatelami żadnej ze Stron. Podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji zapewnia, aby na liście tej zawsze znajdowała się odpowiednia liczba osób.

2. Arbitrzy muszą posiadać specjalistyczną wiedzę lub doświadczenie w dziedzinie prawa i handlu międzynarodowego. Muszą być niezależni, działać w imieniu własnym, nie mogą przyjmować instrukcji od jakiegokolwiek rządu lub organizacji, ani być powiązani z rządem którejkolwiek ze Stron, a ich postępowanie musi być zgodne z kodeksem postępowania załączonym do niniejszego protokołu.

3. Podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji może sporządzić dodatkową listę przynajmniej 15 osób posiadających fachową wiedzę sektorową w zakresie szczególnych zagadnień objętych układem o stowarzyszeniu. W przypadku odwołania się do procedury wyboru członków, o której mowa w art. 6 ust. 2, przewodniczący podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji mogą skorzystać z listy sektorowej za zgodą obu Stron.

4. Jeżeli lista, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie zostanie sporządzona do czasu złożenia wniosku o mediację lub o powołanie organu arbitrażowego, arbitrzy zostają wybrani losowo spośród osób formalnie zaproponowanych przez jedną ze Stron lub obie Strony. Osoby zaproponowane jako mające pełnić funkcję przewodniczącego organu arbitrażowego nie mogą być obywatelami żadnej ze Stron.

Artykuł 20

Odniesienie do zobowiązań w ramach WTO

1. Jeżeli Strona dąży do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zobowiązania w ramach porozumienia WTO, odwołuje się ona do stosownych zasad i procedur porozumienia WTO, które mają zastosowanie bez względu na postanowienia niniejszej umowy.

2. Jeżeli Strona dąży do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zobowiązania wchodzącego w zakres stosowania niniejszej umowy w rozumieniu art. 2, odwołuje się ona do zasad i procedur niniejszej umowy.

3. O ile Strony nie postanowiły inaczej, w przypadku gdy Strona dąży do rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zobowiązania wchodzącego w zakres stosowania niniejszej umowy w rozumieniu art. 2, które jest w istocie równoważne zobowiązaniu w ramach WTO, odwołuje się ona do stosowanych zasad i procedur porozumienia WTO, które mają zastosowanie bez względu na postanowienia niniejszej umowy.

4. Po wszczęciu procedur rozstrzygania sporów forum wybrane zgodnie z powyższymi ustępami, jeżeli nie stwierdziło ono braku swej właściwości, jest wykorzystywane z wyłączeniem drugiego.

5. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie wyklucza możliwości zawieszenia realizacji zobowiązań przez jedną ze Stron, jeśli zezwala na to Organ Rozstrzygania Sporów WTO. Nie można w oparciu o porozumienie WTO uniemożliwić jednej ze Stron zawieszenia zobowiązań na mocy niniejszej umowy.

Artykuł 21

Terminy

1. Wszystkie terminy określone w niniejszym protokole, łącznie z terminami dotyczącymi przekazywania decyzji przez organy arbitrażowe, liczy się w dniach kalendarzowych od dnia następującego po wykonaniu czynności lub wystąpieniu zdarzenia, do którego się odnosi.

2. Każdy termin, o którym mowa w niniejszym protokole, można przedłużyć za porozumieniem stron. Strony zobowiązują się życzliwie rozważać wnioski o przedłużenie każdego terminu, uzasadnione trudnościami, jakie napotyka jedna ze Stron w przestrzeganiu procedur niniejszego protokołu. Na wniosek jednej ze Stron organ arbitrażowy może przedłużyć mające zastosowanie w postępowaniu terminy, uwzględniając różny poziom rozwoju Stron.

Artykuł 22

Przegląd i zmiana protokołu

1. Najpóźniej trzy lata po wejściu w życie niniejszego protokołu i załączników do niego Rada Stowarzyszenia dokona przeglądu ich wdrożenia w celu podjęcia decyzji o ich dalszym obowiązywaniu, wprowadzeniu do nich zmian lub zakończeniu ich obowiązywania.

2. W ramach tego przeglądu Rada Stowarzyszenia może rozważyć możliwość utworzenia organu apelacyjnego wspólnego dla kilku układów eurośródziemnomorskich.

3. Rada Stowarzyszenia może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu i załączników do niego.

*Artykuł 23***Wejście w życie**

Niniejszy protokół zostanie zatwierdzony przez Strony zgodnie z ich właściwymi procedurami. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadamiają się o zakończeniu procedur, o których mowa w niniejszym artykule.

Sporządzono w Brukseli dnia jedenastego listopada roku dwa tysiące dziesiątego, w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

عن الإتحاد الأوروبي

За Арабска република Египет
 Por la República Árabe de Egipto
 Za Egyptskou arabskou republiku
 For Den Arabiske Republik Egypten
 Für die Arabische Republik Ägypten
 Egiptuse Araabia Vabariigi nimel
 Για την Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου
 For the Arab Republic of Egypt
 Pour la République arabe d'Égypte
 Per la Repubblica araba d'Egitto
 Ēģiptes Arābu Republikas vārdā –
 Egipto Arabų Respublikos vardu
 Az Egyiptomi Arab Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika Għarbija tal-Eġittu
 Voor de Arabische Republiek Egypte
 W imieniu Arabskiej Republiki Egiptu
 Pela República Árabe do Egipto
 Pentru Republica Arabă Egipt
 Za Arabsko republiko Egipt
 Za Egyptskú arabskú republiku
 Egyptin arabitasavallan puolesta
 På Arabrepublikens Egyptens vägnar

عن جمهورية مصر العربية

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I: REGULAMIN POSTĘPOWANIA ARBITRAŻOWEGO

ZAŁĄCZNIK II: KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW ORGANU ARBITRAŻOWEGO I MEDIATORÓW

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN POSTĘPOWANIA ARBITRAŻOWEGO**Postanowienia ogólne**

1. W niniejszym protokole i regulaminie:

„doradca” oznacza osobę wyznaczoną przez Stronę w celu doradzania lub pomocy tej Stronie w związku z postępowaniem przed organem arbitrażowym;

„Strona skarżąca” oznacza Stronę występującą z wnioskiem o powołanie organu arbitrażowego zgodnie z art. 5 niniejszego protokołu;

„Strona, przeciwko której wysunięto zarzut” oznacza Stronę, w stosunku do której podnoszony jest zarzut, że dopuściła się naruszenia postanowień, o których mowa w art. 2 niniejszego protokołu;

„organ arbitrażowy” oznacza organ powołany na mocy art. 6 niniejszego protokołu;

„przedstawiciel Strony” oznacza pracownika lub każdą osobę powołaną przez ministerstwo lub agencję rządową lub jakiegokolwiek inny podmiot publiczny Strony;

„dzień” oznacza dzień kalendarzowy.

2. Unia Europejska ponosi koszty związane ze sprawami organizacyjnymi dotyczącymi konsultacji, mediacji i arbitrażu, z wyjątkiem wynagrodzenia i wydatków mediatorów i arbitrów, które są dzielone.

Powiadomienia i doręczenia

3. Strony i organ arbitrażowy przekazują wszelkie wnioski, zawiadomienia, oświadczenia pisemne lub inne dokumenty pocztą elektroniczną, przysyłając w tym samym dniu kopię faksem, listem poleconym, kurierem, listem za potwierdzeniem odbioru lub za pomocą innego rodzaju środka komunikacji, który zapewnia rejestrację wysłania przesyłki. Uznaje się, że wiadomość przesłana pocztą elektroniczną otrzymana jest w dniu jej wysłania, chyba że zostaną przedstawione dowody przeciwnie.
4. Strona dostarcza kopię elektroniczną każdego swego oświadczenia pisemnego drugiej Stronie i każdemu z arbitrów. Dostarcza się również kopię papierową.
5. Wszystkie powiadomienia i doręczenia są adresowane odpowiednio do Ministerstwa Handlu i Przemysłu Arabskiej Republiki Egiptu oraz do Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej.
6. Drobne błędy pisarskie we wnioskach, zawiadomieniach, oświadczeniach pisemnych lub innych dokumentach związanych z postępowaniem arbitrażowym mogą być poprawiane poprzez przesłanie nowego dokumentu, przy wyraźnym wskazaniu wprowadzonych zmian.
7. Jeśli ostatni dzień na dostarczenie dokumentu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy lub dzień odpoczynku w Egipcie lub w Unii, dokument można dostarczyć w następnym dniu roboczym. W każdy pierwszy poniedziałek grudnia Strony przekazują sobie wykaz dni ustawowo wolnych od pracy i dni odpoczynku na kolejny rok. Nie można uznać, że jakiegokolwiek dokumenty, powiadomienia lub wnioski otrzymano w dniu ustawowo wolnym od pracy lub w dniu odpoczynku.
8. W zależności od treści będących przedmiotem sporu kopie wszystkich wniosków i powiadomień przekazanych podkomitetowi ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji zgodnie z niniejszą umową przekazuje się również innym stosownym podkomitetom powołanym na mocy układu o stowarzyszeniu.

Rozpoczęcie arbitrażu

9. a) Jeśli, zgodnie z art. 6 protokołu lub postanowieniami 19, 20 lub 49 niniejszego regulaminu, członkowie organu arbitrażowego wybierani są w drodze losowania, przy losowaniu obecni są przedstawiciele obu Stron.
- b) O ile Strony nie postanowią inaczej, spotykają się one z organem arbitrażowym w ciągu 10 dni od dnia jego powołania w celu ustalenia tych kwestii, które Strony lub organ arbitrażowy uznają za stosowne, włącznie z wynagrodzeniem i wydatkami arbitrów, które będą zgodne ze standardami WTO. Członkowie organu arbitrażowego i przedstawiciele Stron mogą brać udział w tym posiedzeniu za pośrednictwem telefonu lub wideokonferencji.
10. a) O ile w ciągu 10 dni od dnia wyboru arbitrów Strony nie postanowią inaczej, zakres kompetencji organu arbitrażowego obejmuje:

„zbadanie, w świetle odpowiednich postanowień układu o stowarzyszeniu, sprawy zgłoszonej we wniosku o powołanie organu arbitrażowego, wydanie decyzji w sprawie zgodności danego środka z postanowieniami, o których mowa w art. 2 protokołu, oraz wydanie decyzji zgodnie z art. 8 protokołu w sprawie rozstrzygnięcia sporów”.

- b) Strony muszą przekazać organowi arbitrażowemu uzgodniony zakres kompetencji w ciągu 5 dni od daty dokonania uzgodnień.

Składanie wstępnych oświadczeń

11. Strona skarżąca dostarcza wstępne oświadczenie pisemne nie później niż 25 dni od daty powołania organu arbitrażowego. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, dostarcza pisemne oświadczenie przeciwne nie później niż 25 dni od daty dostarczenia wstępnego oświadczenia pisemnego.

Funkcjonowanie organów arbitrażowych

12. Wszystkie posiedzenia organu arbitrażowego prowadzi jego przewodniczący. Organ arbitrażowy może przekazać przewodniczącemu upoważnienie do podejmowania decyzji administracyjnych i proceduralnych.
13. O ile niniejszy protokół nie stanowi inaczej, organ arbitrażowy może wykonywać swoje czynności przy użyciu wszelkich środków, w tym telefonu, faksu lub łącz komputerowych.
14. W obradach organu arbitrażowego mogą brać udział wyłącznie arbitrzy, lecz organ arbitrażowy może zezwolić na uczestniczenie w obradach swoim asystentom.
15. Za przygotowanie wszelkich decyzji odpowiada wyłącznie organ arbitrażowy; przygotowanie decyzji nie może być delegowane.
16. W przypadku pojawienia się kwestii proceduralnych, których nie regulują postanowienia niniejszego protokołu i jego załączników, organ arbitrażowy, po konsultacji ze Stronami, może przyjąć odpowiednią procedurę, która jest zgodna z tymi postanowieniami.
17. Jeżeli organ arbitrażowy uzna, że konieczna jest zmiana terminu mającego zastosowanie w ramach postępowania lub dokonanie jakichkolwiek innych dostosowań proceduralnych lub administracyjnych, informuje na piśmie Strony o powodach takich zmian lub dostosowań, wskazując na konieczny termin lub dostosowanie. Organ arbitrażowy może przyjąć taką zmianę lub dostosowanie po konsultacji ze Stronami.

Zastępstwo

18. Jeśli arbitrer nie może uczestniczyć w postępowaniu, wycofuje się z udziału lub musi być zastąpiony, wybrana zostaje osoba w jego zastępstwie zgodnie z art. 6 ust. 3.
19. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że arbitrer nie spełnia wymogów kodeksu postępowania i w związku z tym powinien zostać zastąpiony, Strona ta powinna powiadomić drugą Stronę w ciągu 15 dni od daty poznania okoliczności istotnego naruszenia kodeksu postępowania przez tego arbitra.

W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że arbitrer inny niż przewodniczący nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, Strony konsultują się i za obopólnym porozumieniem zastępują takiego arbitra oraz dokonują wyboru nowego arbitra zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego protokołu.

Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia co do potrzeby zastąpienia arbitra, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy przewodniczącemu organu arbitrażowego, którego decyzja jest ostateczna.

Jeśli przewodniczący uzna, że arbitrer nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, wybiera on nowego arbitra w drodze losowania spośród grona osób, o którym mowa w art. 19 ust. 1 protokołu, do którego należał poprzedni arbitrer. Jeśli poprzedni arbitrer został wybrany przez Strony zgodnie z art. 6 ust. 2 protokołu, osoba go zastępująca zostaje wybrana w drodze losowania spośród grona osób, które zostały zaproponowane przez Stronę skarżącą oraz Stronę, przeciwko której wysunięto zarzut, zgodnie z art. 19 ust. 1 protokołu. Wyboru nowego arbitra dokonuje się w ciągu 10 dni od daty otrzymania wniosku przez przewodniczącego organu arbitrażowego.

20. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że przewodniczący organu arbitrażowego nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, Strony konsultują się i za obopólnym porozumieniem odwołują przewodniczącego i dokonują wyboru nowego przewodniczącego zgodnie z procedurą określoną w art. 6 ust. 3 niniejszego protokołu.

Jeśli Strony nie dojdą do porozumienia w kwestii potrzeby zastąpienia przewodniczącego, każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o przekazanie sprawy jednemu z pozostałych członków grona osób wytypowanych przez Strony do pełnienia roli przewodniczącego zgodnie z art. 19 ust. 1 protokołu. Nazwisko tej osoby jest losowane przez przewodniczących podkomitetu ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji lub osobę przez nich delegowaną. Decyzja tej osoby dotycząca potrzeby zastąpienia przewodniczącego jest ostateczna.

Jeśli osoba ta uzna, że poprzedni przewodniczący nie spełnia wymogów kodeksu postępowania, wybiera ona nowego przewodniczącego w drodze losowania spośród grona pozostałych osób, które mogą pełnić funkcję przewodniczącego, o których mowa w art. 19 ust. 1 protokołu. Wyboru nowego przewodniczącego dokonuje się w ciągu 10 dni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w niniejszym ustępie.

21. Prowadzone przez organ arbitrażowy czynności zawiesza się na okres potrzebny do przeprowadzenia procedur przewidzianych w pkt 18, 19 i 20.

Przesłuchania

22. Przewodniczący wyznacza datę i godzinę przesłuchania w porozumieniu ze Stronami i innymi członkami organu arbitrażowego oraz przekazuje Stronom pisemne potwierdzenie. Informacja ta podawana jest również do publicznej wiadomości przez Stronę odpowiedzialną za logistyczne zarządzanie postępowaniem, jeśli przesłuchanie ma charakter otwarty. O ile jedna ze Stron nie wyrazi sprzeciwu, organ arbitrażowy może podjąć decyzję o nieorganizowaniu przesłuchania.
23. O ile Strony nie postanowią inaczej, przesłuchanie odbywa się w Brukseli, gdy Stroną skarżącą jest Arabska Republika Egiptu, lub w Kairze, gdy Stroną skarżącą jest Unia.
24. Organ arbitrażowy może zorganizować jedno dodatkowe przesłuchanie jedynie w wyjątkowych okolicznościach. Nie organizuje się dodatkowego przesłuchania w przypadku procedur ustanowionych w art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 2 niniejszego protokołu.
25. W całości wszystkich przesłuchań uczestniczą wszyscy arbitrzy.
26. Następujące osoby mogą uczestniczyć w przesłuchaniach, bez względu na to, czy postępowanie jest otwarte dla publiczności:
- a) przedstawiciele Stron;
 - b) doradcy Stron;
 - c) członkowie personelu administracyjnego, tłumacze ustni i pisemni, protokolanci; oraz
 - d) asystenci arbitrów.

Przed organem arbitrażowym głos zabierać mogą wyłącznie przedstawiciele i doradcy Stron.

27. Każda ze Stron, nie później niż 10 dni przed datą przesłuchania, dostarcza organowi arbitrażowemu listę nazwisk osób, które przedstawią na przesłuchaniu ustne argumenty lub oświadczenia w imieniu danej Strony, oraz wykaz innych przedstawicieli lub doradców, którzy wezmą udział w przesłuchaniu.
28. Przesłuchania prowadzone przez organ arbitrażowy są otwarte dla publiczności, chyba że Strony postanowią inaczej. Jeśli Strony postanowią, że przesłuchanie ma charakter zamknięty, część przesłuchania może być jednak otwarta dla publiczności, jeśli organ arbitrażowy, na wniosek Stron, podejmie taką decyzję. Organ arbitrażowy spotyka się jednak na zamkniętej sesji w przypadku, gdy oświadczenia i argumenty Strony zawierają poufne informacje handlowe.
29. Organ arbitrażowy prowadzi przesłuchanie w następujący sposób:

Twierdzenia

- a) twierdzenie Strony skarżącej;
- b) twierdzenie Strony, przeciwko której wysunięto zarzut.

Repliki

- a) twierdzenie Strony skarżącej;
- b) odpowiedź Strony, przeciwko której wysunięto zarzut.

30. Organ arbitrażowy może kierować pytania do każdej ze Stron w każdym momencie przesłuchania.
31. Organ arbitrażowy zapewnia sporządzenie protokołu z każdego przesłuchania i jego dostarczenie Stronom w najkrótszym możliwym terminie.
32. W terminie 15 dni od daty przesłuchania każda ze Stron może przedstawić dodatkowe oświadczenie pisemne dotyczące wszelkich kwestii, które pojawiły się w trakcie przesłuchania.

Pytania pisemne

33. Organ arbitrażowy może w każdym momencie postępowania zwracać się z pytaniami w formie pisemnej do jednej lub obu Stron. Każda ze Stron otrzymuje kopię wszelkich pytań zadanych przez organ arbitrażowy.
34. Strona dostarcza również drugiej Stronie kopię swoich pisemnych odpowiedzi na pytania organu arbitrażowego. Każdej Stronie umożliwia się przedstawienie pisemnych uwag do odpowiedzi drugiej Strony w ciągu 10 dni od daty otrzymania odpowiedzi.

Poufność

35. Strony zapewniają poufność przesłuchań organu arbitrażowego, w przypadku gdy odbywają się one w formie sesji zamkniętej zgodnie z pkt 28. Każda ze Stron traktuje jako poufne wszelkie informacje przedstawione organowi arbitrażowemu przez drugą Stronę, które Strona ta wskazała jako poufne. W przypadku gdy Strona przedstawia organowi arbitrażowemu poufną wersję swoich oświadczeń pisemnych, na wniosek drugiej Strony, przedstawia ona również niemające poufnego charakteru streszczenie informacji znajdujących się w swoich oświadczeniach, które może być podane do publicznej wiadomości, nie później niż w ciągu 15 dni od dnia złożenia wniosku lub przedstawienia oświadczenia, w zależności od tego, która data jest późniejsza. Nic w niniejszym regulaminie nie uniemożliwia Stronie publicznego ujawnienia deklaracji dotyczących jej własnego stanowiska.

Kontakty *ex parte*

36. Organ arbitrażowy nie spotyka się ani nie kontaktuje ze Stroną pod nieobecność drugiej Strony.
37. Żaden z członków organu arbitrażowego nie może omawiać żadnych aspektów przedmiotu postępowania ze Stroną lub obiema Stronami pod nieobecność pozostałych arbitrów.

Niezamówione oświadczenia

38. W przypadku braku innych ustaleń Stron, w ciągu pięciu dni od daty powołania organu arbitrażowego organ ten może otrzymać niezamówione oświadczenia pisemne, pod warunkiem że zostały one złożone w ciągu 10 dni od dnia powołania organu arbitrażowego, są zwięzłe, a w każdym razie wraz ze wszelkimi załącznikami nie przekraczają 15 stron maszynopisu, i mają bezpośredni związek z okolicznościami faktycznymi rozpatrywanymi przez organ arbitrażowy.
39. Oświadczenie takie zawiera opis osoby je składającej, niezależnie od tego, czy jest to osoba fizyczna czy prawna, w tym opis charakteru jej działalności i źródła finansowania, oraz określa, jaki dana osoba ma interes w danym postępowaniu arbitrażowym. Oświadczenie sporządza się w językach wybranych przez Strony zgodnie z przepisami 42 i 43 niniejszego regulaminu.
40. Organ arbitrażowy wymienia w swojej decyzji wszystkie otrzymane oświadczenia, które są zgodne z powyższymi zasadami. Organ arbitrażowy nie jest zobowiązany do odnoszenia się w swojej decyzji do argumentów przedstawionych w takich oświadczeniach. Wszelkie oświadczenia otrzymane przez organ arbitrażowy zgodnie z tą zasadą, zostają przedłożone Stronom w celu przedstawienia ich uwag.

Sprawy pilne

41. W sprawach pilnych, o których mowa w niniejszej umowie, organ arbitrażowy po konsultacji ze Stronami odpowiednio dostosowuje terminy określone w niniejszym regulaminie i powiadamia Strony o tych dostosowaniach.

Tłumaczenia pisemne i ustne

42. Podczas konsultacji, o których mowa w art. 6 ust. 2 protokołu, a najpóźniej na posiedzeniu, o którym mowa w przepisie 9 lit. b) niniejszego regulaminu, Strony dokładają wszelkich starań, aby ustalić wspólny język roboczy postępowań przed rozpoczęciem postępowania arbitrażowego.
43. Jeżeli Strony nie są w stanie uzgodnić wspólnego języka roboczego, każda ze Stron organizuje tłumaczenie swoich oświadczeń pisemnych na język, który wybrała druga Strona, i ponosi jego koszty.
44. Strona, przeciwko której wysunięto zarzut, zapewnia tłumaczenie ustnych oświadczeń na języki wybrane przez Strony.
45. Decyzje organu arbitrażowego są przekazywane w języku lub językach wybranych przez Strony.
46. Każda ze Stron może przedstawić uwagi do każdego tłumaczenia dokumentu przygotowanego zgodnie z tymi zasadami.

Obliczanie terminów

47. Jeśli w wyniku zastosowania pkt 7 niniejszego regulaminu jedna ze Stron otrzyma dokument w innym dniu niż druga Strona, termin obliczany na podstawie daty otrzymania dokumentu liczy się od późniejszej z tych dwóch dat otrzymania tego dokumentu.

Inne procedury

48. Niniejszy regulamin stosuje się również do procedur ustanowionych na mocy art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 2 niniejszego protokołu. Terminy określone w niniejszym regulaminie dostosowuje się jednak do specjalnych terminów przewidzianych dla wydawania decyzji przez organ arbitrażowy w ramach tych innych procedur.
49. W przypadku gdy organ arbitrażowy w pierwotnym składzie lub niektórzy jego członkowie nie mogą zebrać się ponownie w związku z procedurami ustanowionymi na mocy art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 2 protokołu, zastosowanie mają procedury określone w art. 6 protokołu. Termin przekazania decyzji zostaje w takim przypadku przedłużony o 15 dni.
-

ZAŁĄCZNIK II

KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW ORGANU ARBITRAŻOWEGO I MEDIATORÓW**Definicje**

1. W niniejszym kodeksie postępowania:

- a) „członek” lub „arbiter” oznacza członka organu arbitrażowego skutecznie powołanego na mocy art. 6 niniejszego protokołu;
- b) „mediator” oznacza osobę, która prowadzi mediację zgodnie z art. 4 niniejszego protokołu;
- c) „kandydat” oznacza osobę, której nazwisko znajduje się na liście arbitrów, o której mowa w art. 19 niniejszego protokołu i którą bierze się pod uwagę przy wyborze członków organu arbitrażowego na mocy art. 6 niniejszego protokołu;
- d) „asystent” oznacza osobę, która zgodnie z zakresem zadań członka prowadzi badania lub wspomaga tego członka;
- e) „postępowanie”, o ile nie przewidziano inaczej, oznacza postępowanie organu arbitrażowego na mocy niniejszego protokołu;
- f) „pracownicy”, w stosunku do członka, oznaczają osoby, którymi kieruje i które kontroluje członek, inne niż asystenci.

Odpowiedzialność procesowa

2. Każdy kandydat i członek unika niewłaściwych zachowań i stwarzania wrażenia niewłaściwego zachowania, jest osobą niezależną i bezstronną, unika bezpośrednich lub pośrednich konfliktów interesów i przestrzega wysokich standardów postępowania, tak aby zachować uczciwość i bezstronność mechanizmu rozstrzygania sporów. Byli członkowie muszą stosować się do obowiązków ustanowionych w pkt 15, 16, 17 i 18 niniejszego kodeksu postępowania.

Obowiązki ujawnienia

3. Przed potwierdzeniem, że kandydat został wybrany na członka organu arbitrażowego powołanego na mocy niniejszego protokołu, ujawnia on wszelkie interesy, związki lub kwestie, jakie mogą mieć wpływ na jego niezależność lub bezstronność lub które mogą słusznie wywoływać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości w trakcie postępowania. W tym celu kandydat podejmuje wszystkie rozsądne starania, aby rozpoznać wszelkie takie interesy, związki lub kwestie.
4. Kandydat lub członek informuje o kwestiach dotyczących faktycznego lub potencjalnego naruszenia niniejszego kodeksu postępowania wyłącznie podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji; kwestie te są następnie rozważane przez Strony.
5. Po swoim wyborze członek nadal podejmuje wszystkie rozsądne starania, aby rozpoznać wszystkie interesy, związki lub kwestie, o których mowa w pkt 3 niniejszego kodeksu postępowania, oraz ujawnia je. Obowiązek ich ujawnienia ma charakter ciągły, co oznacza, że członek ma ujawniać wszelkie takie interesy, związki lub kwestie, które mogą wynikać na każdym etapie postępowania. Członek ujawnia takie interesy, związki lub kwestie, informując o tym na piśmie podkomitet ds. przemysłu, handlu, usług i inwestycji, w celu rozpatrzenia ich przez Strony.

Obowiązki członków

6. Po swoim wyborze członek w trakcie całego postępowania wykonuje swoje obowiązki w sposób dokładny i sprawny, przestrzegając przy tym zasad uczciwości i staranności.
7. Członek rozważa jedynie kwestie poruszane w trakcie postępowania i konieczne dla wydania decyzji i nie przekazuje tego obowiązku innej osobie.
8. Członek podejmuje wszystkie właściwe kroki w celu zapewnienia, aby jego asystent i pracownicy znali pkt 2, 3, 4, 5, 16, 17 i 18 niniejszego kodeksu postępowania oraz ich przestrzegali.
9. Członek nie angażuje się w kontakty *ex parte* dotyczące postępowania.

Niezależność i bezstronność członków

10. Członek musi być niezależny i bezstronny oraz unikać stwarzania wrażenia niewłaściwego zachowania lub stronniczości; członek nie może działać pod wpływem własnych interesów, nacisków z zewnątrz, względów politycznych, żądań społecznych i lojalności w stosunku do jednej ze Stron lub z obawy przed krytyką.
11. Członek nie podejmuje w sposób bezpośredni lub pośredni jakichkolwiek zobowiązań ani nie przyjmuje korzyści mogących w jakikolwiek sposób zakłócić właściwe wykonywanie jego obowiązków lub stworzyć wrażenie zakłócenia ich właściwego wykonywania.

12. Członek nie może wykorzystywać swojego stanowiska w organie arbitrażowym do realizacji jakichkolwiek osobistych lub prywatnych interesów i unika postępowania, które może sprawiać wrażenie, że inne osoby mogą wywierać na niego wpływ ze względu na jego szczególną sytuację.
13. Członek nie może pozwolić na to, aby związki lub zobowiązania finansowe, handlowe, zawodowe, rodzinne lub społeczne miały wpływ na jego postępowanie lub sądy.
14. Członek musi unikać nawiązywania jakichkolwiek związków lub uzyskiwania korzyści finansowych, które mogą mieć wpływ na jego bezstronność lub mogą stwarzać wrażenie niewłaściwego zachowania lub stronniczości.

Obowiązki byłych członków

15. Wszyscy byli członkowie muszą unikać działań mogących stwarzać wrażenie, że wykonując swoje obowiązki, byli stronniczy lub że odnosili korzyści z decyzji organu arbitrażowego.

Poufność

16. Członek lub były członek w żadnym momencie nie ujawnia ani nie wykorzystuje jakichkolwiek niedostępnych publicznie informacji dotyczących postępowania lub uzyskanych w trakcie postępowania, z wyjątkiem ujawnienia lub wykorzystania do celów tego postępowania, i w żadnym przypadku nie ujawnia ani nie wykorzystuje takich informacji dla uzyskania osobistych korzyści lub korzyści dla innych lub aby zaszkodzić interesom innych.
17. Członek nie ujawnia decyzji organu arbitrażowego, ani jej części, przed jej opublikowaniem zgodnie z niniejszym protokołem.
18. Członek lub były członek w żadnym momencie nie ujawnia treści obrad organu arbitrażowego ani poglądów innego członka.

Koszty

19. Każdy członek rejestruje czas poświęcony postępowaniu i sporządza końcowe rozliczenie czasu oraz poniesionych przez siebie wydatków.

Mediatorzy

20. Zasady opisane w niniejszym kodeksie postępowania jako odnoszące się do członków lub byłych członków stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do mediatorów.
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 514/2011

z dnia 25 maja 2011 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie preferencyjnych zasad handlu stosowanych do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, określonych w art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1216/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1460/96⁽²⁾ ustanawia szczegółowe zasady wprowadzania w życie preferencyjnych porozumień handlowych, dotyczących niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych, określonych w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1216/2009. Z uwagi na rozwój preferencyjnych zasad handlu, stosowanych do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa towarów rolnych, konieczne jest zastąpienie wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Niektóre umowy preferencyjne zawarte przez Unię z państwami trzecimi ustanawiają stosowanie elementów rolnych lub ceł dodatkowych, które są niższe od elementów rolnych lub ceł dodatkowych ustalonych we Wspólnej Taryfie Celnej. Z tego powodu konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad wprowadzenia w życie przyznawanych obniżek.
- (3) Należy ustanowić wykaz produktów podstawowych, w odniesieniu do których możliwe jest ustanowienie zmniejszonych elementów rolnych na mocy umów preferencyjnych z państwami trzecimi.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1216/2009 przyznane obniżki należy ustanowić poprzez zmniejszenie kwot podstawowych używanych do obliczania elementów rolnych lub przez zmniejszenie składników rolnych stosowanych do niektórych szczególnych towarów.

(5) Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1216/2009 w razie konieczności określenia zmniejszonych elementów rolnych, stosowanych w handlu preferencyjnym, należy ustalić właściwości i ilości produktów podstawowych, uznanych za wykorzystane.

(6) W przypadku gdy w umowie preferencyjnej umieszczono postanowienie dotyczące obniżki omawianych ceł dodatkowych, właściwe jest ustanowienie przepisów dotyczących obliczania obniżek ceł dodatkowych stosowanych w odniesieniu do zbóż i zawartości cukru niektórych towarów.

(7) Uprawnienie do obniżonych stawek celnych jest na ogół przyznawane w granicach kontyngentów taryfowych, określonych w danej umowie preferencyjnej. Aby zapewnić skuteczne zarządzanie wspomnianymi kontyngentami taryfowymi, powinno ono podlegać przepisom dotyczącym zarządzania kontyngentami taryfowymi, ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾.

(8) W danej umowie preferencyjnej należy ustanowić listę towarów, co do których mają zastosowanie zmniejszone elementy rolne lub obniżka ceł dodatkowych, niezależnie od tego, czy są one objęte kontyngentem taryfowym, w celu zachowania jasności i przejrzystości.

(9) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1216/2009 należy zezwolić na zastąpienie części ceł *ad valorem*, odnoszących się do elementu rolnego, przez szczególną stawkę, jeżeli została ona określona w umowie preferencyjnej. Kwota ta nie powinna jednak przekraczać opłat stosowanych w odniesieniu do handlu niepreferencyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2010, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.1996, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

- (10) Ponieważ uprawnienie do obniżonych stawek celnych jest warunkowe w odniesieniu do towarów pochodzących z państw, z którymi zawarto umowy preferencyjne, konieczne jest określenie stosowanych reguł pochodzenia.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zagadnień Horyzontalnych dotyczącą handlu przetworzonymi produktami rolnymi niewymienionymi w załączniku I do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące ustalania zmniejszonych elementów rolnych określonych w art. 7 ust. 2 oraz związanych z nimi ceł dodatkowych, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1216/2009, oraz przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami otwartymi na mocy umów preferencyjnych mających zastosowanie do towarów i produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1216/2009.

Artykuł 2

W celu ustalenia zmniejszonych elementów rolnych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1216/2009 uwzględnia się następujące produkty podstawowe:

- kod CN ex 1001 90 99 pszenica zwyczajna,
- kod CN 1001 10 00 pszenica durum,
- kod CN 1002 00 00 żyto,
- kod CN 1003 00 90 jęczmień,
- kod CN 1005 90 00 kukurydza, inna niż kukurydza z przeznaczeniem do siewu,
- kody CN 1006 20 96 oraz 1006 20 98 długoziarnisty ryż łuskany, zwany dalej „ryżem”,
- kod CN 1701 99 10 biały cukier,
- kody CN 1703 10 00 i 1703 90 00 melasa,
- kod CN ex 0402 10 19 mleko w proszku, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy, bez dodatku cukru ani innego środka słodzącego oraz w bezpośrednim opakowaniu o zawartości netto większej niż 2,5 kg, zwane dalej „GP 2”,
- kod CN ex 0402 21 19 mleko w proszku, o zawartości tłuszczu mlecznego wynoszącej 26 % masy, bez dodatku

cukru lub innego środka słodzącego oraz w bezpośrednim opakowaniu o zawartości netto większej niż 2,5 kg, zwane dalej „GP 3”,

- kod CN ex 0405 10 masło, o zawartości tłuszczu wynoszącej 82 % masy, zwane dalej „GP 6”.

Artykuł 3

1. Zmniejszone elementy rolne, stosowane w ramach umowy preferencyjnej, oblicza się na podstawie ilości produktów podstawowych uważanych za wykorzystane podczas wytwarzania towarów objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Ilości produktów podstawowych, o których mowa w ust. 1, są ilościami podanymi w załączniku I w odniesieniu do towarów objętych kodami Nomenklatury scalonej w zamieszczonym w załączniku wykazie.

3. W odniesieniu do towarów objętych kodami Nomenklatury scalonej, w przypadku których załącznik I do niniejszego rozporządzenia odsyła do załącznika II, ilości, o których mowa w ust. 1, są ilościami podanymi w załączniku II.

4. W odniesieniu do towarów, o których mowa w ust. 3, stosuje się dodatkowe kody zgodnie ze składem tych towarów, określonym w załączniku III.

5. W przypadku gdy w umowie preferencyjnej umieszczono odpowiednie postanowienia w ramach odstępstwa od ust. 1–4, zmniejszone elementy rolne oraz, w stosownych przypadkach również obniżone, cła dodatkowe, mające zastosowanie do każdego towaru kwalifikującego się do obniżki stawki celnej, otrzymuje się, stosując współczynnik zmniejszenia do elementów rolnych oraz związanych z nimi ceł dodatkowych, ustalonych we Wspólnej Taryfie Celnej.

Artykuł 4

1. W przypadku towarów wymienionych w załączniku II ilości cukru i zbóż, brane pod uwagę w celu obliczenia obniżonych dodatkowych ceł za cukier (AD S/Z) i za mąkę (AD F/M), są ilościami podanymi w pkt B i C załącznika II, odpowiednio dla danej zawartości sacharozy, cukru inwertowanego lub izoglukozy oraz odpowiednio skrobi lub glukozy.

2. W przypadku towarów wymienionych w załączniku II cła dodatkowe, o których mowa w ust. 1, otrzymuje się przez uwzględnienie wyłącznie ilości produktów podstawowych w ramach sektora zbóż lub sektora cukru, określonych w części I i III załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

Artykuł 5

1. Zgodnie z art. 3 ust. 1 zmniejszone elementy rolne i, w stosownych przypadkach, obniżone cła dodatkowe, mające zastosowanie w odniesieniu do każdego towaru kwalifikującego się do wspomnianej obniżki stawki celnej, otrzymuje się poprzez pomnożenie wykorzystanych ilości odpowiednich produktów podstawowych przez kwotę podstawową, określoną w ust. 2, oraz zsumowanie tych kwot dla wszystkich odpowiednich produktów podstawowych wykorzystanych do produkcji towaru.

2. Kwota podstawowa, którą uwzględnia się przy obliczaniu zmniejszonych elementów rolnych oraz, w stosownych przypadkach, obniżonych cł dodatkowych, jest kwotą wyrażoną w euro, określoną w odpowiedniej umowie preferencyjnej lub ustaloną na podstawie takiej umowy.

3. Jeżeli zamiast zmniejszenia kwot podstawowych w umowie preferencyjnej ustanowiono obniżkę stawek elementów rolnych na dany towar, wówczas zmniejszone elementy rolne oblicza się przez zastosowanie określonej w umowie obniżki do elementów rolnych ustalonych we Wspólnej Taryfie Celnej.

4. Jeżeli zmniejszony element rolny oraz, w stosownych przypadkach, obniżone cła dodatkowe, określone na podstawie ust. 1, 2 oraz 3, wynosiłyby mniej niż 2,4 EUR/100 kg, przedmiotowy element lub przedmiotowe cła ustala się na zero.

Artykuł 6

1. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ilości zmniejszonych elementów rolnych oraz, w stosownych przypadkach, obniżonych cł dodatkowych, ustanowione na podstawie art. 5.

2. Jeżeli postanowienia umowy z danym państwem trzecim nie stanowią inaczej, ilości opublikowane zgodnie z ust. 1 stosuje się od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następującego po roku publikacji.

W przypadku gdy zarówno zmniejszone elementy rolne, jak i obniżone cła dodatkowe, mające zastosowanie do produktów podstawowych, pozostają niezmienione, elementy rolne oraz cła dodatkowe ustanowione na podstawie art. 5 stosuje się do czasu publikacji zastępujących je elementów rolnych oraz cł dodatkowych.

Artykuł 7

W umowie preferencyjnej ustala się lub zezwala na określenie:

a) towarów kwalifikujących się do zmniejszonego elementu rolnego;

b) towarów kwalifikujących się do obniżonego cła dodatkowego;

c) przyznanej obniżki lub przyznanych obniżek;

d) stosowanych kontyngentów taryfowych, w przypadku gdy obniżki przyznawane są w ich ramach.

Artykuł 8

W przypadku gdy umowa preferencyjna określa stosowanie elementu rolnego w postaci szczególnej stawki do przetworzonych produktów rolnych wymienionych w tabeli 2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1216/2009, niezależnie od tego, czy podlega ona obniżce w ramach kontyngentu taryfowego, oraz w przypadku gdy Wspólna Taryfa Celna określa stosowanie stawki celnej *ad valorem* do przywozu niepreferencyjnego wspomnianych towarów, kwota do zapłaty nie przekracza drugiej wspomnianej stawki.

Artykuł 9

Do celów niniejszego rozporządzenia „towary pochodzące” oznaczają towary, które spełniają warunki konieczne do uzyskania statusu towarów pochodzących, określonego w przedmiotowej umowie preferencyjnej.

Artykuł 10

1. Elementy rolne wspólnej taryfy celnej stosuje się w następujących przypadkach:

a) elementy rolne odnoszą się do towarów zamieszczonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1216/2009, które nie są objęte preferencyjnymi zasadami handlu wspomnianymi towarami z danym państwem;

b) elementy rolne stosuje się do towarów, które przekraczają kontyngenty taryfowe.

2. W przypadku gdy kontyngent taryfowy dotyczy obniżki składki celnej *ad valorem*, odpowiadającej jej elementowi rolnemu w postaci, o której mowa w art. 8, stawki celne stosowane do ilości przekraczających kontyngenty taryfowe są stawkami ustalonymi we wspólnej taryfie celnej bądź określonymi w przedmiotowej umowie.

Artykuł 11

Kontyngentami taryfowymi objętymi niniejszym rozporządzeniem zarządzają się zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 12

Rozporządzenie (WE) nr 1460/1996 traci moc.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

(o którym mowa w art. 3 ust. 2)

Ilości produktów podstawowych, uważanych za wykorzystane

Kod CN	Opis	(na 100 kg towarów)										
		Pszemica zwyczajna	Pszemica durum	Żyto	Jęczmień	Kukurydza	Ryz	Cukier biały	Melasa	Odtuszczone mleko w proszku (GP2)	Mleko pełne w proszku (PG 3)	Masło (GP6)
		kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg	kg
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana ukwaszona, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:											
0403 10	– Jogurt:											
	-- Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao:											
	--- W proszku, granulkach lub w innej stałej postaci, o zawartości tłuszczu mlecznego:											
0403 10 51	---- Nieprzekraczającej 1,5 % masy									100		
0403 10 53	---- Przekraczającej 1,5 % masy, ale nieprzekraczającej 27 % masy										100	
0403 10 59	---- Przekraczającej 27 % masy									42		68
	--- Pozostałe, o zawartości tłuszczu mlecznego:											
0403 10 91	---- Nieprzekraczającej 3 % masy									9		2
0403 10 93	---- Przekraczającej 3 % masy, ale nieprzekraczającej 6 % masy									8		5
0403 10 99	---- Przekraczającej 6 %									8		10

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
0711 90	– Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw: -- Warzywa:											
0711 90 30	--- Kukurydza cukrowa					100(a)						
1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516:											
1517 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej:											
1517 10 10	-- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka											15
1517 90	– Pozostałe:											
1517 90 10	-- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka											15
1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:											
1704 10	– Guma do żucia, nawet pokryta cukrem:											
1704 10 10	-- Zawierająca mniej niż 60 % masy sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza):					30		58				
1704 10 90	-- Zawierająca 60 % masy sacharozy lub więcej (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza):					16		70				
1704 90	– Pozostałe:											
1704 90 30	-- Biała czekolada							45			20	
1704 90 51 do 1704 90 99	-- Pozostałe											
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao:											
1806 10	– Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:											

Zob. załącznik II

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1806 10 20	-- Zawierający 5 % masy lub więcej, ale mniej niż 65 % masy, sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							60				
1806 10 30	-- Zawierający 65 % masy lub więcej, ale mniej niż 80 % masy, sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							75				
1806 10 90	-- Zawierający 80 % masy lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza							100				
1806 20	– Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg – Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:						Zob. załącznik II					
1806 31	-- Nadziewane						Zob. załącznik II					
1806 32	-- Bez nadzienia						Zob. załącznik II					
1806 90	– Pozostałe						Zob. załącznik II					
1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające w masie mniej niż 5 % masy kakao, obliczonej na podstawie całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej						Zob. załącznik II					
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta do wytworzenia wyrobów piekarniczych z pozycji 1905						Zob. załącznik II					
1901 90	– Pozostałe: -- Ekstrakt słodowy:											

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1901 90 11	--- O zawartości suchego ekstraktu 90 % masy lub większej				195							
1901 90 19	--- Pozostałe				159							
	-- Pozostałe:											
1901 90 99	--- Pozostałe											
1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:											
	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:											
1902 11 00	-- Zawierające jaja		167									
1902 19	-- Pozostałe:											
1902 19 10	--- Niezawierające mąki lub mączki, ze zwykłej pszenicy		167									
1902 19 90	--- Pozostałe	67	100									
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet niepoddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:											
	-- Pozostałe:											
1902 20 91	--- Gotowane		41									
1902 20 99	--- Pozostałe		116									
1902 30	– Pozostałe makarony:											
1902 30 10	-- Suszone		167									
1902 30 90	-- Pozostałe		66									
1902 40	– Kuskus:											
1902 40 10	-- Nieprzygotowany		167									
1902 40 90	-- Pozostałe		66									

Zob. załącznik II

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perelek, odsiewu lub w podobnych postaciach					161						
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (w wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
1904 10	– Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych:											
1904 10 10	-- Otrzymane z kukurydzy					213						
1904 10 30	-- Otrzymane z ryżu						174					
1904 10 90	-- Pozostałe		53		53	53	53					
1904 20	Przetwory spożywcze otrzymane z nieprażonych płatków zbożowych lub z mieszaniny nieprażonych płatków zbożowych i prażonych płatków zbożowych lub zbóż spęcznionych:											
1904 20 10	-- Preparaty typu Müsli bazujące na nieprażonych płatkach zbożowych											
	-- Pozostałe:											
1904 20 91	--- Otrzymane z kukurydzy					213						
1904 20 95	--- Otrzymane z ryżu						174					
1904 20 99	--- Pozostałe		53		53	53	53					
1904 90	– Pozostałe:											
1904 90 10	-- Otrzymane z ryżu						174					
1904 90 80	-- Pozostałe		174									
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:											

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1905 10 00	– Chleb chrupki			140								
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne:											
1905 20 10	-- Zawierający mniej niż 30 % masy sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)	44		40				25				
1905 20 30	-- Zawierający 30 % masy lub więcej, ale mniej niż 50 % masy, sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)	33		30				45				
1905 20 90	-- Zawierający 50 % masy lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza)	22		20				65				
	– Słodkie herbatniki; gofry i wafle:											
1905 31	-- Słodkie herbatniki						Zob. załącznik II					
1905 32	-- Gofry i wafle						Zob. załącznik II					
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe						Zob. załącznik II					
1905 90	– Pozostałe:											
1905 90 10	-- Mace	168										
1905 90 20	-- Oplatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby					644						
1905 90 30 do 1905 90 90	-- Pozostałe						Zob. załącznik II					
2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:											
2001 90	– Pozostałe:											
2001 90 30	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)					100(a)						
2001 90 40	-- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej					40(a)						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:											
2004 10	– Ziemniaki:											
	-- Pozostałe:											
2004 10 91	--- W postaci mąki, mączki lub płatków								Zob. załącznik II			
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:											
2004 90 10	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)					100(a)						
2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:											
2005 20	– Ziemniaki:											
2005 20 10	-- W postaci mąki, mączki lub płatków								Zob. załącznik II			
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)					100(a)						
2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
	– Pozostałe, włączając mieszanki, inne niż objęte podpozycją 2008 19:											
2008 99	-- Pozostałe:											
	--- Niezawierające dodatku alkoholu:											
	---- Niezawierające dodatku cukru:											
2008 99 85	----- Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)					100(a)						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2008 99 91	----- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej					40(a)						
2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: - Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:											
2101 12	-- Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:											
2101 12 98	--- Pozostałe						Zob. załącznik II					
2101 20	- Ekstrakty, esencje, koncentraty i preparaty z herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) -- Preparaty:											
2101 20 98	--- Pozostałe						Zob. załącznik II					
2101 30	- Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: -- Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy:											
2101 30 19	--- Pozostałe -- Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:				137							
2101 30 99	--- Pozostałe				245							
2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia:											
2102 10	- Drożdże aktywne: -- Drożdże piekarnicze:											

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2102 10 31	--- Suszone								425			
2102 10 39	--- Pozostałe								125			
2105 00	Lody i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao:											
2105 00 10	– Niezawierające tłuszczu mleka lub zawierające mniej niż 3 % masy takich tłuszczów							25		10		
	– Zawierające tłuszcz mleka:											
2105 00 91	-- 3 % masy lub więcej, ale mniej niż 7 % masy							20			23	
2105 00 99	-- 7 % masy lub więcej							23			35	
2106	Przetwory spożywcze gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
2106 10	– Koncentraty białkowe i teksturowane substancje białkowe											
2106 10 80	-- Pozostałe						Zob. załącznik II					
2106 90	– Pozostałe:											
	-- Pozostałe:											
2106 90 98	--- Pozostałe						Zob. załącznik II					
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:											
2202 90	– Pozostałe:											
	-- Pozostałe, zawierające tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:											
2202 90 91	--- Mniej niż 0,2 % masy							10		8		
2202 90 95	--- 0,2 % masy lub więcej, ale mniej niż 2 % masy							10			6	
2202 90 99	--- 2 % lub więcej							10			13	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2905	Alkohole alifatyczne i ich fluorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne: – Pozostałe alkohole poliwodorotlenowe:											
2905 43 00	-- Mannit							300				
2905 44	-- D-sorbit (sorbitol): --- W roztworze wodnym:											
2905 44 11	---- Zawierający 2 % masy lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					172						
2905 44 19	---- Pozostałe --- Pozostałe:							90				
2905 44 91	---- Zawierający 2 % masy D-manitu lub mniej, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					245						
2905 44 99	---- Pozostałe							128				
3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) na bazie jednej lub wielu takich substancji, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:											
3302 10	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów: -- W rodzaju stosowanych do produkcji napojów: --- Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów: ---- Pozostałe											
3302 10 29	----- Pozostałe						Zob. załącznik II					
3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych:											

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
3505 10	- Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane:											
3505 10 10	-- Dekstryny					189						
	-- Pozostałe skrobie modyfikowane:											
3505 10 90	--- Pozostałe					189						
3505 20	- Kleje:											
3505 20 10	-- Zawierające mniej niż 25 % masy skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					48						
3505 20 30	-- Zawierające 25 % masy lub więcej, ale mniej niż 55 % masy, skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					95						
3505 20 50	-- Zawierające 55 % masy lub więcej, ale mniej niż 80 % masy, skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					151						
3505 20 90	-- Zawierające 80 % masy lub więcej skrobi lub dekstryn, lub pozostałych modyfikowanych skrobi					189						
3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											
3809 10	- Na bazie substancji skrobiowych											
3809 10 10	-- Zawierające mniej niż 55 % masy tych substancji					95						
3809 10 30	-- Zawierające 55 % masy lub więcej tych substancji, ale mniej niż 70 % masy					132						
3809 10 50	-- Zawierające 70 % masy lub więcej tych substancji, ale mniej niż 83 % masy					161						
3809 10 90	-- Zawierające 83 % masy lub więcej tych substancji					189						
3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:											

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
3824 60	– Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44: -- W roztworze wodnym:											
3824 60 11	--- Zawierający 2 % masy lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					172						
3824 60 19	--- Pozostałe -- Pozostałe:							90				
3824 60 91	--- Zawierający 2 % masy lub mniej D-mannitu, w przeliczeniu na zawartość D-sorbitu					245						
3824 60 99	--- Pozostałe							128				

ZAŁĄCZNIK II
(o którym mowa w art. 3 ust. 3)

Ilości produktów podstawowych uważanych za wykorzystane w przypadku gdy załącznik I odsyła do treści niniejszego załącznika

(na 100 kg towarów)						
Tłuszcz mleczny, białka mleka, sacharoza, cukier inwertowany oraz izoglukoza; zawartość skrobi i glukozy	Odświeżone mleko w proszku (GP2)	Mleko pełne w proszku (GP3)	Masło (GP6)	Cukier biały	Pszenica zwyczajna	Kukurydza
	kg	kg	kg	kg	kg	kg
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
A. Niezawierające tłuszczów mlecznych lub zawierające mniej niż 1,5 % masy takich tłuszczów oraz zawierające białka mleka w masie:						
— 2,5 % lub więcej, ale mniej niż 6 %	14					
— 6 % lub więcej, ale mniej niż 18 %	42					
— 18 % lub więcej, ale mniej niż 30 %	75					
— 30 % lub więcej, ale mniej niż 60 %	146					
— 60 % lub więcej	208					
Zawierające w masie 1,5 % lub więcej, ale mniej niż 3 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierające w masie mniej niż 2,5 % tych białek:			3			
— Zawierające białka mleka w masie:						
— 2,5 % lub więcej, ale mniej niż 6 %	14		3			
— 6 % lub więcej, ale mniej niż 18 %	42		3			
— 18 % lub więcej, ale mniej niż 30 %	75		3			
— 30 % lub więcej, ale mniej niż 60 %	146		3			
— 60 % lub więcej	208		3			
Zawierające w masie 3 % lub więcej, ale mniej niż 6 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierające w masie mniej niż 2,5 % tych białek:			6			
— Zawierające białka mleka w masie:						
— 2,5 % lub więcej, ale mniej niż 12 %	12	20				

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
— 12 % lub więcej	71		6			
Zawierające w masie 6 % lub więcej, ale mniej niż 9 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierająca ich w masie mniej niż 4 %			10			
— Zawierające białka mleka w masie:						
— 4 % lub więcej, ale mniej niż 15 %	10	32				
— 15 % lub więcej	71		10			
Zawierające w masie 9 % lub więcej, ale mniej niż 12 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierająca ich w masie mniej niż 6 %			14			
— Zawierające białka mleka w masie:						
— 6 % lub więcej, ale mniej niż 18 %	9	43				
— 18 % lub więcej	70		14			
Zawierające w masie 12 % lub więcej, ale mniej niż 18 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierająca ich w masie mniej niż 6 %			20			
— Zawierające białka mleka w masie:						
— 6 % lub więcej, ale mniej niż 18 %		56	2			
— 18 % lub więcej	65		20			
Zawierające w masie 18 % lub więcej, ale mniej niż 26 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierająca ich w masie mniej niż 6 %			20			
— Zawierające w masie 6 % lub więcej białek mleka	50		29			
Zawierające w masie 26 % lub więcej, ale mniej niż 40 % tłuszczów mlecznych:						
— Niezawierające białek mleka lub zawierająca ich w masie mniej niż 6 %			45			
— Zawierające w masie 6 % lub więcej białek mleka	38		45			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Zawierające tłuszcze mleczne w masie:						
— 40 % lub więcej, ale mniej niż 55 %			63			
— 55 % lub więcej, ale mniej niż 70 %			81			
— 70 % lub więcej, ale mniej niż 85 %			99			
— 85 % lub więcej			117			
B. Zawierające sacharozę, cukier inwertowany lub izoglukozę, w masie:						
— 5 % lub więcej, ale mniej niż 30 %				24		
— 30 % lub więcej, ale mniej niż 50 %				45		
— 50 % lub więcej, ale mniej niż 70 %				65		
— 70 % lub więcej				93		
C. Zawierające skrobię lub glukozę w masie:						
— 5 % lub więcej, ale mniej niż 25 %					22	22
— 25 % lub więcej, ale mniej niż 50 %					47	47
— 50 % lub więcej, ale mniej niż 75 %					74	74
— 75 % lub więcej					101	101

ZAŁĄCZNIK III

(o którym mowa w art. 3 ust. 4)

Kody dodatkowe na podstawie składu towarów

Tłuszcz mleczny (jako % masy)	Białka mleka (jako % masy) ⁽³⁾	Skrobia/glukoza (jako % masy) ⁽¹⁾																		
		≥ 0 < 5					≥ 5 < 25					≥ 25 < 50				≥ 50 < 75			≥ 75	
		Zawartość sacharozy/cukru inwertowanego/izoglukozy (jako % masy) ⁽²⁾																		
		≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30	≥ 0 < 5	≥ 5
≥ 0 < 1,5	≥ 0 < 2,5	7 000	7 001	7 002	7 003	7 004	7 005	7 006	7 007	7 008	7 009	7 010	7 011	7 012	7 013	7 015	7 016	7 017	7 758	7 759
	≥ 2,5 < 6	7 020	7 021	7 022	7 023	7 024	7 025	7 026	7 027	7 028	7 029	7 030	7 031	7 032	7 033	7 035	7 036	7 037	7 768	7 769
	≥ 6 < 18	7 040	7 041	7 042	7 043	7 044	7 045	7 046	7 047	7 048	7 049	7 050	7 051	7 052	7 053	7 055	7 056	7 057	7 778	7 779
	≥ 18 < 30	7 060	7 061	7 062	7 063	7 064	7 065	7 066	7 067	7 068	7 069	7 070	7 071	7 072	7 073	7 075	7 076	7 077	7 788	7 789
	≥ 30 < 60	7 080	7 081	7 082	7 083	7 084	7 085	7 086	7 087	7 088	X	7 090	7 091	7 092	X	7 095	7 096	X	X	X
	≥ 60	7 800	7 801	7 802	X	X	7 805	7 806	7 807	X	X	7 810	7 811	X	X	X	X	X	X	X
≥ 1,5 < 3	≥ 0 < 2,5	7 100	7 101	7 102	7 103	7 104	7 105	7 106	7 107	7 108	7 109	7 110	7 111	7 112	7 113	7 115	7 116	7 117	7 798	7 799
	≥ 2,5 < 6	7 120	7 121	7 122	7 123	7 124	7 125	7 126	7 127	7 128	7 129	7 130	7 131	7 132	7 133	7 135	7 136	7 137	7 808	7 809
	≥ 6 < 18	7 140	7 141	7 142	7 143	7 144	7 145	7 146	7 147	7 148	7 149	7 150	7 151	7 152	7 153	7 155	7 156	7 157	7 818	7 819
	≥ 18 < 30	7 160	7 161	7 162	7 163	7 164	7 165	7 166	7 167	7 168	7 169	7 170	7 171	7 172	7 173	7 175	7 176	7 177	7 828	7 829
	≥ 30 < 60	7 180	7 181	7 182	7 183	X	7 185	7 186	7 187	7 188	X	7 190	7 191	7 192	X	7 195	7 196	X	X	X
	≥ 60	7 820	7 821	7 822	X	X	7 825	7 826	7 827	X	X	7 830	7 831	X	X	X	X	X	X	X
≥ 3 < 6	≥ 0 < 2,5	7 840	7 841	7 842	7 843	7 844	7 845	7 846	7 847	7 848	7 849	7 850	7 851	7 852	7 853	7 855	7 856	7 857	7 858	7 859
	≥ 2,5 < 12	7 200	7 201	7 202	7 203	7 204	7 205	7 206	7 207	7 208	7 209	7 210	7 211	7 212	7 213	7 215	7 216	7 217	7 220	7 221
	≥ 12	7 260	7 261	7 262	7 263	7 264	7 265	7 266	7 267	7 268	7 269	7 270	7 271	7 272	7 273	7 275	7 276	X	7 838	X
≥ 6 < 9	≥ 0 < 4	7 860	7 861	7 862	7 863	7 864	7 865	7 866	7 867	7 868	7 869	7 870	7 871	7 872	7 873	7 875	7 876	7 877	7 878	7 879
	≥ 4 < 15	7 300	7 301	7 302	7 303	7 304	7 305	7 306	7 307	7 308	7 309	7 310	7 311	7 312	7 313	7 315	7 316	7 317	7 320	7 321
	≥ 15	7 360	7 361	7 362	7 363	7 364	7 365	7 366	7 367	7 368	7 369	7 370	7 371	7 372	7 373	7 375	7 376	X	7 378	X

Tłuszcz mleczny (jako % masy)	Białka mleka (jako % masy) ⁽³⁾	Skrobia/glukoza (jako % masy) ⁽¹⁾																		
		≥ 0 < 5					≥ 5 < 25					≥ 25 < 50				≥ 50 < 75			≥ 75	
		Zawartość sacharozy/cukru inwertowanego/izoglukozy (jako % masy) ⁽²⁾																		
		≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30	≥ 0 < 5	≥ 5
≥ 9 < 12	≥ 0 < 6	7 900	7 901	7 902	7 903	7 904	7 905	7 906	7 907	7 908	7 909	7 910	7 911	7 912	7 913	7 915	7 916	7 917	7 918	7 919
	≥ 6 < 18	7 400	7 401	7 402	7 403	7 404	7 405	7 406	7 407	7 408	7 409	7 410	7 411	7 412	7 413	7 415	7 416	7 417	7 420	7 421
	≥ 18	7 460	7 461	7 462	7 463	7 464	7 465	7 466	7 467	7 468	X	7 470	7 471	7 472	X	7 475	7 476	X	X	X
≥ 12 < 18	≥ 0 < 6	7 940	7 941	7 942	7 943	7 944	7 945	7 946	7 947	7 948	7 949	7 950	7 951	7 952	7 953	7 955	7 956	7 957	7 958	7 959
	≥ 6 < 18	7 500	7 501	7 502	7 503	7 504	7 505	7 506	7 507	7 508	7 509	7 510	7 511	7 512	7 513	7 515	7 516	7 517	7 520	7 521
	≥ 18	7 560	7 561	7 562	7 563	7 564	7 565	7 566	7 567	7 568	X	7 570	7 571	7 572	X	7 575	7 576	X	X	X
≥ 18 < 26	≥ 0 < 6	7 960	7 961	7 962	7 963	7 964	7 965	7 966	7 967	7 968	7 969	7 970	7 971	7 972	7 973	7 975	7 976	7 977	7 978	7 979
	≥ 6	7 600	7 601	7 602	7 603	7 604	7 605	7 606	7 607	7 608	7 609	7 610	7 611	7 612	7 613	7 615	7 616	X	7 620	X
≥ 26 < 40	≥ 0 < 6	7 980	7 981	7 982	7 983	7 984	7 985	7 986	7 987	7 988	X	7 990	7 991	7 992	X	7 995	7 996	X	X	X
	≥ 6	7 700	7 701	7 702	7 703	X	7 705	7 706	7 707	7 708	X	7 710	7 711	7 712	X	7 715	7 716	X	X	X
≥ 40 < 55		7 720	7 721	7 722	7 723	X	7 725	7 726	7 727	7 728	X	7 730	7 731	7 732	X	7 735	7 736	X	X	X
≥ 55 < 70		7 740	7 741	7 742	X	X	7 745	7 746	7 747	X	X	7 750	7 751	X	X	X	X	X	X	X
≥ 70 < 85		7 760	7 761	7 762	X	X	7 765	7 766	X	X	X	7 770	7 771	X	X	X	X	X	X	X
≥ 85		7 780	7 781	X	X	X	7 785	7 786	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

(¹⁾ Skrobia/glukoza

Zawartość w towarach (jak przedstawiono) skrobi, produktów jej rozkładu, tj. wszystkich polimerów glukozy oraz glukozy, oznaczonej jako glukoza i wyrażonej jako skrobia (na podstawie suchej masy, 100 % czystości; współczynnik do zamiany glukozy na skrobię: 0,9).
Jednakże w przypadku gdy zgłaszana jest mieszanina glukozy i fruktozy (w dowolnej postaci) lub okazuje się, że znajduje się ona w towarze, wówczas ilością glukozy, która ma być przyjęta do powyższego wyliczenia, jest ilość stanowiąca nadwyżkę nad zawartością fruktozy w towarach.

(²⁾ Sacharoza/cukier inwertowany/izoglukoza

Zawartość w towarach (jak przedstawiono) sacharozy, razem z sacharozą będącą wynikiem wyrażenia jako sacharozy, każdej mieszaniny glukozy i fruktozy (arytmetyczna suma tych dwóch cukrów pomnożona przez 0,95), która jest zgłoszona (w dowolnej postaci) lub okazuje się, że znajduje się w towarze.
Niemniej jednak w przypadku gdy zawartość fruktozy w towarze jest mniejsza niż zawartość glukozy, wówczas ilość glukozy, która ma być przyjęta do powyższego wyliczenia, jest równa wagowo ilości fruktozy.
Uwaga: We wszystkich przypadkach, gdy zgłaszany jest produkt hydrolizy fruktozy lub okazuje się, że wśród cukrów występuje galaktoza, wówczas ilość glukozy równa ilości galaktozy jest odejmowana od całkowitej zawartości glukozy przed przeprowadzeniem wszelkich innych wyliczeń.

(³⁾ Białka mleka

Kazeiny lub kazeiniany, stanowiące część towarów, nie uważa się za białka mleka, jeżeli towary nie zawierają żadnego składnika pochodzenia mlecznego.
Tuszczu mleka zawartego w towarze w ilości mniejszej niż 1 % masy oraz laktozy w ilości mniejszej niż 1 % masy nie uznaje się za inne składniki pochodzenia mlecznego.
Po zakończeniu formalności celnych dana osoba musi zawrzeć w odpowiednim zgłoszeniu informację: „jedyne składniki mleczne kazeina/kazeinian”, w zależności od przypadku.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 515/2011**z dnia 25 maja 2011 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie witaminy B₆ jako dodatku paszowego w żywieniu zwierząt wszystkich gatunków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. W art. 10 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Witamina B₆ została dopuszczona na mocy dyrektywy 70/524/EWG bez ograniczeń czasowych jako dodatek paszowy do stosowania u wszystkich gatunków zwierząt, jako część grupy „Witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu”. Dodatek ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt, zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożony został wniosek o ponowną ocenę witaminy B₆ jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) w opinii z dnia 9 listopada 2010 r. stwierdził, że zgodnie z proponowanymi warunkami stosowania witaminy B₆ nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, ludzi

ani na środowisko naturalne ⁽³⁾. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ds. dodatków paszowych ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena witaminy B₆ dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie dodatku, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Ponieważ zmiany warunków udzielenia zezwolenia nie są powodowane kwestiami bezpieczeństwa, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów premiksów i mieszanek paszowych.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparaty wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Pasze zawierające witaminę B₆ oznakowane zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG lub rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do wyczerpania zapasów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ EFSA Journal 2010; 8(12):1917.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Dodatek	Wzór chemiczny, opis, metoda analizy	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
Dodatki dietetyczne: Witaminy, prowitaminy i chemicznie dobrze zdefiniowane substancje o podobnym działaniu								
3a831	Witamina B ₆ /chlorowodorek pirydoksyny	<i>Substancja czynna</i> chlorowodorek pirydoksyny C₈H₁₁NO₃·HCl Wymagana czystość: nie mniej niż 98,5 % <i>Metody analityczne</i> ⁽¹⁾ 1. Do oznaczenia witaminy B₆ w dodatkach paszowych: monografia Farmakopei Europejskiej 0245 – wydanie siódme. 2. Do oznaczenia witaminy B₆ w premiksach: metoda wysokiej sprawnej chromatografii cieczowej z odwróconymi fazami z wykorzystaniem detektora UV (RP-HPLC-UV) ⁽²⁾.	Wszystkie gatunki zwierząt	—	—	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania i trwałość w wodzie. 2. Witamina B₆/chlorowodorek pirydoksyny może być również stosowana w wodzie pitnej. 3. Dla bezpieczeństwa użytkownika: podczas kontaktu z produktem chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	15 czerwca 2021 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

⁽²⁾ VDLUFA, Bd III, 13.9.1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 516/2011

z dnia 25 maja 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 600/2005 w odniesieniu do stosowania preparatu *Bacillus licheniformis* DSM 5749 i *Bacillus subtilis* DSM 5750 w mieszankach paszowych zawierających kwas mrówkowy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano możliwość zmiany zezwolenia na dany dodatek na wniosek posiadacza zezwolenia, po uzyskaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).
- (2) Preparat *Bacillus licheniformis* DSM 5749 i *Bacillus subtilis* DSM 5750, należący do grupy „mikroorganizmów”, został dopuszczony, bez ograniczeń czasowych, zgodnie z dyrektywą Rady 70/524/EWG ⁽²⁾ jako dodatek paszowy do wykorzystania u macior – rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1453/2004 ⁽³⁾, u indyków rzeźnych oraz cieląt w wieku do trzech miesięcy – rozporządzeniem Komisji (WE) nr 600/2005 ⁽⁴⁾ oraz u tuczników i prosiąt – rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2148/2004 ⁽⁵⁾.
- (3) Komisja otrzymała wniosek o zmianę warunków zezwolenia na preparat *Bacillus licheniformis* DSM 5749 i *Bacillus subtilis* DSM 5750, tak aby można go było stosować w paszy dla indyków rzeźnych, zawierającej kwas mrów-

kowy. Do wniosku dołączone zostały właściwe dane szczegółowe. Komisja przekazała wniosek Urzędowi.

- (4) Urząd stwierdził w swojej opinii z dnia 7 grudnia 2010 r., że stwierdzono zgodność preparatu *Bacillus licheniformis* DSM 5749 i *Bacillus subtilis* DSM 5750, określonego w załączniku, z kwasem mrówkowym przy stosowaniu u indyków rzeźnych ⁽⁶⁾.
- (5) Warunki przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 zostały spełnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 600/2005.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 600/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 17.8.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 99 z 19.4.2005, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 24.

⁽⁶⁾ EFSA Journal 2011; 9(1):1953.

ZALĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 600/2005 pozycja nr E 1700 dotycząca dodatku *Bacillus licheniformis* DSM 5749 i *Bacillus subtilis* DSM 5750 – otrzymuje brzmienie:

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej			
Mikroorganizmy								
„E 1700	<i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 (w stosunku 1/1)	Mieszanka <i>Bacillus licheniformis</i> DSM 5749 i <i>Bacillus subtilis</i> DSM 5750 zawierająca co najmniej $3,2 \times 10^9$ CFU/g dodatku ($1,6 \times 10^9$ CFU/g każdej bakterii)	Indyki rzeźne (indyki przeznaczone na tucze)	—	$1,28 \times 10^9$	$1,28 \times 10^9$	W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. Może być stosowany w mieszankach paszowych zawierających jeden z następujących koksydiostatyków: diklazurol, halofuginon, sól sodową monenzyny, robenidynę, maduramycynę amonu, sól sodową lasalocidu i kwasu mrówkowego używanego jako środek konserwujący.	Bezterminowo
			Cielęta	3 miesiące	$1,28 \times 10^9$	$1,28 \times 10^9$	W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania.	Bez ograniczeń czasowych”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 517/2011

z dnia 25 maja 2011 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do unijnego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1 akapit drugi i art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 jest zapewnienie wprowadzenia środków w zakresie wykrywania i zwalczania salmonelli oraz innych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na wszystkich stosownych etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w szczególności na etapie produkcji pierwotnej, w celu ograniczenia częstości ich występowania i zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowią one dla zdrowia publicznego.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 przewidziano ustanowienie celów unijnych w odniesieniu do ograniczenia częstości występowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia w populacjach zwierząt wymienionych w tym załączniku. W rozporządzeniu tym określono także pewne wymogi dotyczące tych celów. Ograniczenie to jest ważne ze względu na rygorystyczne środki, które należy stosować do zakażonych stad zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003. W szczególności jaja pochodzące ze stad o nieznanym statusie w zakresie salmonelli, w odniesieniu do których istnieje podejrzenie zakażenia, lub ze stad zakażonych, mogą zostać przeznaczone do spożycia przez ludzi tylko w przypadku poddania ich obróbce w sposób gwarantujący wyeliminowanie wszystkich serotypów salmonelli o znaczeniu dla zdrowia publicznego, zgodnie z prawodawstwem unijnym dotyczącym higieny żywności.
- (3) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 odnosi się do wszystkich serotypów salmonelli mających znaczenie dla zdrowia publicznego występujących w stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus*. Zakażenie salmonellą może poprzez jaja przenosić się z tych stad nieśnych na konsumentów. Dlatego też ograniczenie częstości występowania salmonelli w stadach nieśnych

przyczynia się do zwalczania tego odzwierzęcego czynnika chorobotwórczego w jajach, stanowiącego istotne zagrożenie dla zdrowia publicznego.

- (4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1168/2006 z dnia 31 lipca 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 w odniesieniu do wspólnotowego celu ograniczenia częstości występowania niektórych serotypów salmonelli w stadach kur niosek gatunku *Gallus gallus* oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1003/2005⁽²⁾ ustalono cel unijny dotyczący ograniczenia częstości występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*. Celem unijnym dla każdego państwa członkowskiego jest roczna minimalna wartość procentowa ograniczenia liczby stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim, wynosząca od 10 do 40 %, zależnie od częstości występowania w poprzednim roku. Zamiast tego możliwe jest ograniczenie maksymalnej wartości procentowej do 2 % lub poniżej tej wartości.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 stanowi, że przy określaniu celu unijnego należy uwzględnić doświadczenia zdobyte w ramach obowiązujących środków krajowych oraz informacje przedłożone Komisji lub Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) zgodnie z obowiązującymi wymogami unijnymi, w szczególności w ramach informacji przewidzianych w dyrektywie 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG⁽³⁾, w szczególności w jej art. 5.
- (6) We wspólnotowym sprawozdaniu podsumowującym w sprawie tendencji dotyczących chorób odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych i ognisk przenoszonych przez żywność oraz ich źródeł w Unii Europejskiej w 2008 r.⁽⁴⁾ stwierdzono, że z zachorowaniami u ludzi najczęściej mają związek serotypy *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium*. W 2008 r. liczba zakażeń u ludzi spowodowanych przez *S. enteritidis* znacznie spadła, odnotowano natomiast wzrost liczby zakażeń *S. typhimurium*. Zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 skonsultowano się z EFSA w sprawie ustanowienia stałego celu unijnego w odniesieniu do stad nieśnych gatunku *Gallus gallus*.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 1.8.2006, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 31.⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2010) 8(1): 1496.⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1.

- (7) W dniu 10 marca 2010 r. panel ds. zagrożeń biologicznych EFSA przyjął na wniosek Komisji opinię naukową w sprawie ilościowej oceny wpływu, jaki ustanowienie nowego celu dotyczącego ograniczenia występowania salmonelli u kur niosek gatunku *Gallus gallus* miałyby na zdrowie publiczne⁽¹⁾. Stwierdzono w niej, że zakażenie wertykalne u drobiu występuje najczęściej w przypadku serotypu salmonelli odzwierzęcej *Salmonella enteritidis*. Stwierdzono także, że unijne środki kontroli dotyczące kur niosek przyczyniły się do zwalczania zakażeń salmonellą w stadach produkcyjnych oraz do zmniejszenia zagrożenia dla zdrowia człowieka ze strony drobiu.
- (8) Jednofazowe szczepy *Salmonelli typhimurium* szybko stały się jednymi z najbardziej rozpowszechnionych serotypów salmonelli u kilku gatunków zwierząt i w izolatach klinicznych od człowieka. Zgodnie z opinią naukową w sprawie monitorowania i oceny zagrożenia dla zdrowia publicznego stwarzanego przez szczepy podobne do *Salmonelli typhimurium*⁽²⁾ przyjętą przez panel ds. zagrożeń biologicznych EFSA w dniu 22 września 2010 r., jednofazowe szczepy *Salmonelli typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- są uważane za odmiany *Salmonelli typhimurium* i stanowią zagrożenie dla zdrowia publicznego porównywalne do zagrożenia stwarzanego przez inne szczepy *Salmonelli typhimurium*.
- (9) W związku z powyższym, dla celów jasności prawodawstwa unijnego, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 200/2010 z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do celu unijnego ograniczenia częstości występowania serotypów salmonelli w dorosłych stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*⁽³⁾, aby stanowiły one, że *Salmonella typhimurium* obejmuje jednofazowe szczepy o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i-.
- (10) Uwzględniając opinię naukową EFSA z dnia 22 września 2010 r. i uznając, że ocena tendencji występowania salmonelli w stadach po wprowadzeniu krajowych programów zwalczania salmonelli wymaga więcej czasu, należy określić unijny cel dotyczący ograniczenia występowania salmonelli w dorosłych stadach nieśnych gatunku *Gallus gallus* podobny do unijnego celu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1168/2006.
- (11) Aby móc ocenić postępy w realizacji celu unijnego, należy przewidzieć konieczność powtarzania pobierania próbek w stadach dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*.
- (12) Zmiany techniczne wprowadzone w załączniku do niniejszego rozporządzenia są bezpośrednio stosowane i zharmonizowane w państwach członkowskich, dlatego ewentualne dostosowania krajowych programów zwalczania salmonelli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie wymagają ponownego zatwierdzenia przez Komisję.
- (13) Krajowe programy zwalczania salmonelli służące osiągnięciu unijnego celu na 2011 r. w odniesieniu do stad dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* przedłożono w celu współfinansowania przez Unię zgodnie z decyzją Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽⁴⁾. Programy te były oparte na rozporządzeniu (WE) nr 1168/2006 i zostały zatwierdzone zgodnie z decyzją Komisji 2010/712/UE z dnia 23 listopada 2010 r. zatwierdzającą roczne i wieloletnie programy oraz wkład finansowy Unii w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2011 rok i na lata następne⁽⁵⁾.
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1168/2006 należy uchylić i zastąpić niniejszym rozporządzeniem. Przepisy techniczne w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1168/2006 pozwalają uzyskać te same wyniki co załącznik do niniejszego rozporządzenia. W związku z powyższym państwa członkowskie mogłyby wdrożyć załącznik do niniejszego rozporządzenia bezwzględnie, bez potrzeby ustanawiania okresu przejściowego.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i nie spotkały się ze sprzeciwem Parlamentu Europejskiego ani Rady,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

1. Cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczący ograniczenia częstości występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* („cel unijny”) jest następujący:

- a) roczna minimalna wartość procentowa ograniczenia liczby stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim jest równa co najmniej:
- (i) 10 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła mniej niż 10 %;
 - (ii) 20 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 10 % lub więcej, ale mniej niż 20 %;
 - (iii) 30 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 20 % lub więcej, ale mniej niż 40 %;
 - (iv) 40 %, jeżeli częstość występowania w poprzednim roku wynosiła 40 % lub więcej;

lub

- b) ograniczenie maksymalnej wartości procentowej do 2 % lub mniej stad dorosłych kur niosek z wynikiem dodatnim; w przypadku państw członkowskich posiadających mniej niż 50 stad dorosłych kur niosek wynik dodatni może mieć najwyżej jedno stado.

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2010), 8(4):1546.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2010); 8(10):1826.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 11.3.2010, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2010, s. 18.

Cel unijny musi być osiągniany każdego roku w oparciu o monitorowanie poprzedniego roku. Co się tyczy celu, który ma zostać osiągnięty w 2011 r., jako odniesienie wykorzystuje się wyniki z 2010 r. opierające się na monitorowaniu prowadzonym zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1168/2006.

W odniesieniu do jednofazowej *Salmonelli typhimurium* serotypy o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- są objęte celem unijnym.

2. System badawczy konieczny do sprawdzania postępów w realizacji celu unijnego jest określony w załączniku („system badawczy”).

Artykuł 2

Przegląd celu unijnego

Komisja dokonuje przeglądu celu unijnego, uwzględniając informacje zebrane zgodnie z systemem badawczym i kryteriami określonymi w art. 4 ust. 6 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 3

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003

W części C w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 dodaje się punkt w brzmieniu:

„6. Wszystkie odniesienia do *Salmonelli typhimurium* w niniejszej części obejmują także jednofazową *Salmonellę typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i-”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 200/2010

W art. 1 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia 1 stycznia 2010 r. cel unijny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, dotyczy ograniczenia występowania serotypów salmonelli spp. w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* (cel unijny) do poziomu nieprzekraczającego 1 % maksymalnego udziału procentowego dorosłych stad hodowlanych gatunku *Gallus gallus* z wynikiem dodatnim w odniesieniu do *Salmonelli enteritidis*, *Salmonelli infantis*, *Salmonelli hadar*, *Salmonelli typhimurium*, w tym jednofazowej *Salmonelli typhimurium* o wzorze antygenowym 1,4,[5],12:i- i *Salmonelli virchow* (przedmiotowe serotypy salmonelli).”.

Artykuł 5

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1168/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1168/2006 traci moc.

Odesłania do rozporządzenia (WE) nr 1168/2006 odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

System badawczy konieczny do sprawdzenia, czy został osiągnięty cel unijny dotyczący ograniczenia występowania *Salmonelli enteritidis* i *Salmonelli typhimurium* u dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus*, o którym mowa w art. 1 ust. 2**1. POBIERANIE PRÓBEK**

Pobieranie próbek obejmuje wszystkie stada dorosłych kur niosek gatunku *Gallus gallus* („stada nieśne”) w ramach krajowych programów zwalczania (narodowych programów kontroli), o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

2. MONITOROWANIE STAD NIEŚNYCH**2.1. Częstotliwość i sposób pobierania próbek**

W stadach nieśnych pobieranie próbek przeprowadzane jest z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze oraz przez właściwy organ.

Pobieranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze odbywa się przynajmniej co piętnaście tygodni. Pierwsze pobranie próbek jest przeprowadzane w chwili osiągnięcia przez stado wieku 24 +/- 2 tygodnie.

Pobieranie próbek przez właściwy organ odbywa się przynajmniej:

- a) w jednym stadzie na rok w gospodarstwie liczącym co najmniej 1 000 ptaków;
- b) w wieku 24 +/- 2 tygodnie w stadach nieśnych trzymanyh w budynkach, w których wykryto przedmiotowy serotyp salmonelli u poprzedniego stada;
- c) w każdym przypadku podejrzenia zakażenia salmonellą podczas badania w zakresie ognisk przenoszonych przez żywność, zgodnie z art. 8 dyrektywy 2003/99/WE, i w każdym przypadku, gdy właściwy organ uzna to za stosowne, z zastosowaniem procedury pobierania próbek określonej w pkt 4 lit. b) części D załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2160/2003;
- d) we wszystkich pozostałych stadach nieśnych w gospodarstwie w przypadku wykrycia *Salmonelli enteritidis* lub *Salmonelli typhimurium* w jednym ze stad nieśnych w tym gospodarstwie;
- e) w przypadku gdy właściwy organ uzna to za stosowne.

Pobranie próbek przeprowadzone przez właściwy organ może zastąpić jedno pobranie próbek z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze.

2.2. Procedura pobierania próbek

Aby maksymalnie zwiększyć precyzyjność pobierania próbek i zapewnić prawidłowe stosowanie przedmiotowej procedury, właściwy organ lub podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze dopilnowuje, aby próbki były pobierane przez przeszkolone osoby.

2.2.1. Pobieranie próbek przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze

- a) W przypadku stad trzymanyh w klatkach pobiera się 2 próbki po 150 gramów naturalnie zebranych odchodów ze wszystkich taśm lub zgarniaków w danym kurniku, po jego oczyszczeniu za pomocą systemu usuwania obornika; w przypadku klatek przesuniętych względem siebie, w których brak jest zgarniaków lub taśm, pobiera się jednak 2 próbki po 150 gramów świeżych wymieszanych odchodów w 60 różnych miejscach znajdujących się poniżej klatek w dołach z odchodami.
- b) W przypadku kurników, w których stosowany jest chów w systemie zamkniętym lub wybiegowym, należy wziąć dwie pary okładzin na buty lub skarpet.

Stosowane okładziny na buty muszą być wykonane z materiału wystarczająco dobrze wchłaniającego wilgoć. Powierzchnię okładzin na buty nasącza się odpowiednim rozcieńczalnikiem.

Próbki należy pobrać, idąc przez kurnik trasą, która umożliwia reprezentatywne pobranie próbek z każdej części kurnika lub odpowiedniego sektora. Obejmuje to także powierzchnie pokryte ściółką lub listwami, o ile chodzenie po listwach nie jest niebezpieczne. Pobieranie próbek dotyczy wszystkich zagród w kurniku. Po zakończeniu pobierania próbek w wybranym sektorze zdejmuje się okładziny z obuwia, uważając, aby nie dopuścić do odpadnięcia przywierającego do nich materiału.

2.2.2. Pobieranie próbek przez właściwy organ

Oprócz próbek, o których mowa w pkt 2.2.1, pobiera się przynajmniej jedną próbkę zgodnie z procedurą pobierania próbek. Kolejne próbki pobiera się w celu zapewnienia reprezentatywności ich pobierania, jeżeli wymaga tego układ lub wielkość stada.

W przypadku pobierania próbek, o którym mowa w pkt 2.1 lit. b), c), d) i e), właściwy organ upewnia się, poprzez wykonywanie w stosownych przypadkach dalszych kontroli, tj. badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentacji, że na wyniki badań w kierunku salmonelli u ptaków nie ma wpływu stosowanie w stadach środków przeciwdrobnoustrojowych.

W przypadku gdy nie zostanie wykryta *Salmonella enteritidis* ani *Salmonella typhimurium*, natomiast zostaną wykryte środki przeciwdrobnoustrojowe lub efekt hamujący mnożenie się bakterii, na potrzeby celu unijnego dane stado uznaje się za zakażone i liczy jako takie.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zezwoleniu na zastąpienie jednej próbki odchodów lub jednej pary okładzin na obuwie próbką kurzu o wadze 100 g pobraną z wielu miejsc w kurniku z powierzchni, gdzie widoczny jest kurz. Zamiast tego można zastosować jeden lub więcej zwilżonych tamponów o całkowitej powierzchni wynoszącej co najmniej 900 cm², aby zebrać kurz z wielu powierzchni w kurniku, dopilnowując, by każdy tampon był dobrze pokryty kurzem z obu stron.

Właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu minimalnej liczby próbek w celu zapewnienia reprezentatywności ich pobierania, w oparciu o prowadzoną w poszczególnych przypadkach ocenę parametrów epidemiologicznych, tzn. warunków ochrony biologicznej, układu lub wielkości stada lub innych istotnych warunków.

3. BADANIE PRÓBEK

3.1. Transport i przygotowanie próbek

Próbki są przesyłane przesyłką ekspresową lub kurierską do laboratoriów, o których mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, w ciągu 24 godzin od ich pobrania. Jeżeli próbki nie zostaną wysłane w ciągu 24 godzin, przechowuje się je w chłodziarce. Probki można transportować w temperaturze otoczenia, o ile unika się wystawienia ich na działanie nadmiernie wysokiej temperatury (powyżej 25 °C) i promieni słonecznych. W laboratorium próbki przechowuje się w stanie schłodzonym aż do badania, które musi zostać przeprowadzone w ciągu 48 godzin po ich przyjęciu i w ciągu czterech dni po ich pobraniu.

W przypadku próbek pobieranych przez właściwy organ przygotowuje się oddzielne preparaty z okładzin na buty i z kurzu lub tamponów z kurzem, ale w odniesieniu do próbek pobieranych przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze różne rodzaje próbek można połączyć w jedno badanie.

3.1.1. Probki z okładzin na buty i tamponów

a) Dwie pary okładzin na buty (lub „skarpet”) lub tampony należy rozpakować ostrożnie, aby uniknąć odpadnięcia przywierających do nich odchodów, zebrać je i umieścić w 225 ml zbuforowanej wody peptonowej (BPW), ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej, lub dodać 225 ml rozcieńczalnika bezpośrednio do dwóch par okładzin na buty w pojemniku, w którym zostały dostarczone do laboratorium. Okładziny na buty/skarpety lub tampon zanurza się całkowicie w zbuforowanej wodzie peptonowej, tak aby wystarczająco dużo płynu wokół próbki umożliwiło migrację salmonelli z próbki i dlatego w razie potrzeby można dodać więcej zbuforowanej wody peptonowej.

b) Probkę wiruje się do pełnego nasycenia, a następnie kontynuuje hodowlę zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

3.1.2. Inne próbki odchodów i kurzu

a) Probki odchodów zbiera się i dokładnie miesza, a następnie pobiera do celów hodowli podpróbę o masie 25 g.

b) Podpróbę o masie 25 gramów (lub 50 ml zawiesiny zawierającej 25 gramów próbki wstępnej) dodaje się do 225 ml zbuforowanej wody peptonowej, ogrzanej wcześniej do temperatury pokojowej.

c) Hodowlę próbki kontynuuje się zgodnie z metodą wykrywania opisaną w pkt 3.2.

W przypadku uzgodnienia norm ISO dotyczących przygotowywania tego rodzaju próbek do badań na obecność salmonelli są one stosowane i zastępują przepisy określone w pkt 3.1.1 i 3.1.2.

3.2. Metoda wykrywania

Badanie mające na celu wykrycie salmonelli przeprowadza się zgodnie z poprawką 1 do normy EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007. „Mikrobiologia żywności i pasz – horyzontalna metoda wykrywania *Salmonella* spp. – poprawka 1: Załącznik D: Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji” Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej.

Po inkubacji nie wstrząsać, nie wirować ani nie mieszać w inny sposób próbek w zbuforowanej wodzie peptonowej.

3.3. Określanie serotypów

Przynajmniej jeden izolat z każdej próbki o wyniku dodatnim pobranej przez właściwy organ oznacza się według schematu Kaufmanna-White'a-LeMinora. W przypadku izolatów pobranych przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze należy przeprowadzić przynajmniej określanie serotypów *Salmonella enteritidis* i *Salmonella typhimurium*.

3.4. Metody alternatywne

W odniesieniu do próbek pobieranych z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, zamiast metod przygotowywania próbek, wykrywania i określania serotypów, określonych w pkt 3.1, 3.2 i 3.3 niniejszego załącznika, można zastosować metody alternatywne, jeżeli zostały one zatwierdzone zgodnie z najnowszą wersją normy EN/ISO 16140.

3.5. Badanie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe

Izolaty są badane pod kątem oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe zgodnie z art. 2 decyzji Komisji 2007/407/WE ⁽¹⁾.

3.6. Przechowywanie szczepów

Właściwy organ dopilnowuje, aby co najmniej jeden (na rok i kurnik) wyizolowany szczep przedmiotowych serotypów salmonelli pobrany w ramach kontroli urzędowych był przechowywany do celów przeprowadzenia w przyszłości fagotypowania lub oznaczania wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe, z zastosowaniem zwykłych metod przechowywania kultur, które muszą zapewniać integralność szczepów przez co najmniej dwa lata.

Izolaty pochodzące z próbek pobranych z inicjatywy podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze są także przechowywane w tym samym celu, jeżeli tak zadecyduje właściwy organ.

4. WYNIKI I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

4.1. Stado nieśne jest uważane za stado z wynikiem dodatnim w odniesieniu do oceny realizacji celu unijnego, jeżeli:

a) wykryto obecność przedmiotowych serotypów salmonelli (innych niż szczepy szczepionki) w jednej lub większej liczbie próbek pobranych w stadzie, nawet jeżeli przedmiotowy serotyp salmonelli wykryto tylko w próbce kurzu lub na tamponie; lub

b) w stadzie wykryto środki przeciwdrobnoustrojowe lub inhibitory wzrostu bakterii.

Zasada ta nie ma zastosowania w wyjątkowych przypadkach opisanych w załączniku II część D pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003, gdy wstępny dodatni wynik badania w kierunku salmonelli nie został potwierdzony w ramach odpowiedniej procedury pobierania próbek.

4.2. Stado nieśne z wynikiem dodatnim jest liczone tylko raz niezależnie od:

a) częstości wykrywania przedmiotowych serotypów salmonelli w danym stadzie podczas okresu produkcyjnego;

i

b) niezależnie od tego, czy próbki pobrano z inicjatywy podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, czy dokonał tego właściwy organ.

Jeżeli jednak próbki są pobierane podczas okresu produkcyjnego na przestrzeni dwóch lat kalendarzowych, wówczas sprawozdania dotyczące wyniku uzyskanego za każdy rok składa się oddzielnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 153 z 14.6.2007, s. 26.

4.3. Sprawozdanie zawiera:

- a) całkowitą liczbę dorosłych stad nieśnych, które poddano badaniu co najmniej raz w roku sprawozdawczym;
- b) wyniki badań zawierające:
 - (i) całkowitą liczbę stad nieśnych zakażonych dowolnym serotypem salmonelli w państwie członkowskim;
 - (ii) liczbę stad nieśnych co najmniej raz zakażonych *Salmonellą enteritidis* i *Salmonellą typhimurium*;
 - (iii) liczbę stad nieśnych z wynikiem dodatnim na każdy z serotypów salmonelli lub nieokreśloną odmianę salmonelli (izolaty nieoznaczalne lub nieoznaczone jako serotyp);
- c) objaśnienia do wyników, w szczególności dotyczących wyjątkowych przypadków lub istotnych zmian w liczbie stad, które poddano badaniu lub w których stwierdzono wynik dodatni.

Wyniki i wszelkie dodatkowe istotne informacje są przekazywane w ramach sprawozdania na temat tendencji i źródeł przewidzianego w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 518/2011**z dnia 23 maja 2011 r.****ustanawiające zakaz połowów smuklic w obszarach VIIIc, IX i X oraz na wodach UE obszaru CEEAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2011 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) W rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowanym na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2011.

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

(2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2011 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

(3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	11/T&Q
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	LEZ/8C3411
Gatunek	Smuklice (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
Obszar	VIIIc, IX oraz X; wody UE obszaru CECAF 34.1.1
Data	9 maja 2011 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 519/2011**z dnia 25 maja 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 26 maja 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	35,3
	TR	71,5
	ZZ	53,4
0707 00 05	AL	31,8
	TR	108,2
	ZZ	70,0
0709 90 70	AR	34,9
	MA	86,8
	TR	121,5
	ZZ	81,1
0709 90 80	EC	23,2
	ZZ	23,2
0805 10 20	EG	58,0
	IL	63,3
	MA	45,9
	TR	74,4
	ZZ	60,4
0805 50 10	AR	72,2
	TR	77,7
	ZA	91,9
	ZZ	80,6
0808 10 80	AR	99,8
	BR	82,8
	CA	129,0
	CL	80,3
	CN	88,5
	CR	69,1
	NZ	109,3
	US	90,7
	UY	53,3
	ZA	87,4
	ZZ	89,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 19 maja 2011 r.

w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich

(2011/308/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 148 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 145 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie i Unia, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, działają w celu wypracowania skoordynowanej strategii zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, oraz wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy.

(2) Zaproponowana przez Komisję strategia „Europa 2020” umożliwia Unii ukierunkowanie gospodarki na inteligentny i zrównoważony wzrost, sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu to wzrostowi towarzyszy wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej. W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii ⁽³⁾. Ponadto w dniu 21 października 2010 r. Rada przyjęła decyzję w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia”). Ten zbiór wytycznych stanowi wspólnie zintegrowane wytyczne w odniesieniu do realizacji strategii „Europa 2020”. Pięć wymiernych celów, wymienionych

w ramach stosownych zintegrowanych wytycznych, stanowi wspólne cele, które ukierunkowują działania państw członkowskich, uwzględniając ich pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe, i nadaje również kierunek działaniom Unii. Europejska strategia zatrudnienia odgrywa wiodącą rolę w realizacji celów strategii „Europa 2020”, które dotyczą zatrudnienia i rynku pracy.

(3) Zintegrowane wytyczne są zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. Zintegrowane wytyczne dostarczają państwom członkowskim dokładnych wskazówek w zakresie opracowywania ich krajowych programów reform oraz wprowadzania w życie reform, odzwierciedlając współzależności i zgodność z paktem stabilności i wzrostu. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić podstawę wszelkich zaleceń, które Rada może kierować do poszczególnych państw członkowskich na mocy art. 148 ust. 4 TFUE, równoległe z indywidualnymi zaleceniami kierowanymi do państw członkowskich na podstawie art. 121 ust. 4 tego Traktatu. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić również podstawę opracowywania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję do Rady Europejskiej.

(4) Z analizy projektów krajowych programów reform państw członkowskich, zawartych we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu przyjętym przez Radę w dniu 7 marca 2011 r. wynika, że państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu podejmować wszelkie starania w następujących priorytetowych dziedzinach: podniesienie współczynnika aktywności zawodowej i ograniczenie bezrobocia strukturalnego, zwiększenie zasobów wykwalifikowanej siły roboczej odpowiadającej potrzebom rynku pracy, promowanie jakości zatrudnienia i propagowanie uczenia się przez całe życie, poprawa wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększenie liczby osób podejmujących studia wyższe, a także promowanie włączenia społecznego i zwalczanie ubóstwa.

(5) Wytyczne dotyczące zatrudnienia przyjęte w 2010 roku nie powinny ulegać zmianom do 2014 roku, aby można było skupić się na ich wdrażaniu. Do końca 2014 roku należy nadal ściśle ograniczać ich aktualizację.

(6) Podczas wdrażania wytycznych dotyczących zatrudnienia państwa członkowskie powinny rozważyć korzystanie z Europejskiego Funduszu Społecznego,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 17 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 16 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich, określone w załączniku do decyzji Rady 2010/707/UE, zostają niniejszym utrzymane na rok 2011 i są uwzględniane przez państwa członkowskie w ich politykach zatrudnienia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2011 r.

W imieniu Rady

BALOG Z.

Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 19 maja 2011 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Niderlandów
(2011/309/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 305,

Członkiem Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r., zostaje mianowany:

uwzględniając propozycję rządu Niderlandów,

— J.F.M. (Hans) JANSSEN, burmistrz (*burgemeester*) miasta Oisterwijk.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

- (1) W dniu 22 grudnia 2009 r. i w dniu 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ i 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2011 r.

- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Hansa KOKA,

W imieniu Rady

BALOG Z.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 24 maja 2011 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów pelagicznych na wodach zachodnich północno-wschodniego Atlantyku*(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 3415)***(Jedynie teksty w języku angielskim, duńskim, estońskim, francuskim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim i portugalskim autentyczne)**

(2011/310/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Połowy stad śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka (zwane dalej „połowami pelagicznymi”) na wodach UE obszarów ICES V–IX (zwanymi dalej „wodami zachodnimi”) są objęte środkami ochrony i kontroli przewidzianymi między innymi w:

— rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiającym system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku⁽²⁾,

— rozporządzeniu Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów⁽³⁾,

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 57/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r. ustalającym uprawnienia do połowów na 2011 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE⁽⁴⁾.

(2) Wyładunki ilości przekraczających 10 ton śledzia, makreli i ostroboka złowionych na obszarach ICES I–X,

XII i XIV oraz na wodach UE obszaru CECAF podlegają procedurom ustanowionym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1542/2007⁽⁵⁾.

(3) Zasadniczo działania związane z połowami pelagicznymi na wodach zachodnich, w tym wyładowywanie i przeładowywanie gatunków pelagicznych, podlegają środkom kontroli ustanowionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

(4) Aby na szczeblu Unii zapewnić jednolite i skuteczne stosowanie przedmiotowych środków ochrony i kontroli, należy ustanowić indywidualny program kontroli i inspekcji obejmujący Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Hiszpanię, Francję, Łotwę, Litwę, Niemcy, Polskę, Portugalię i Zjednoczone Królestwo.

(5) Taki indywidualny program kontroli i inspekcji należy ustanowić na okres od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji do dnia 31 grudnia 2012 r.

(6) Program ten powinien obejmować ogólne zasady działań w zakresie kontroli i inspekcji przeprowadzanych przez właściwe organy przedmiotowych państw członkowskich. W ramach tych zasad należy ustalić wartości odniesienia dla intensywności działań w zakresie kontroli i inspekcji, jak również priorytety i procedury kontroli i inspekcji. Zainteresowane państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zgodnie z tymi wspólnymi zasadami.

(7) Jeżeli znaczna część połowów pelagicznych jest wywożona do państw trzecich, należy rozszerzyć działania w zakresie kontroli i inspekcji, tak aby objęły one cały łańcuch dystrybucji, w tym wymianę handlową.

(8) Wspólne działania państw członkowskich w zakresie inspekcji i nadzoru należy prowadzić – w stosownych przypadkach – zgodnie ze wspólnym planem rozmieszczenia ustalonym przez Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa (CFCA) na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 768/2005⁽⁶⁾.

(9) Państwa członkowskie realizujące indywidualny program kontroli i inspekcji powinny – w miarę możliwości – poddawać jego rezultaty okresowej ocenie przez CFCA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2010, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 56.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się indywidualny program kontroli i inspekcji, którego celem jest zapewnienie jednolitej i skutecznej realizacji środków ochrony i kontroli dotyczących połowów pelagicznych na wodach zachodnich.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje:
 - a) całość działalności połowowej prowadzonej przez statki rybackie w odniesieniu do gatunków pelagicznych na wodach zachodnich, w tym ich wyładunki i przeładunki;
 - b) wszelkie działania podejmowane wobec gatunków pelagicznych złowionych na wodach zachodnich po ich wyładunku, w tym ważenie, wprowadzanie do obrotu, mrożenie, przetwarzanie, przechowywanie, przejmowanie, przewóz, przywóz i wywóz.
2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się od momentu jego wejścia w życie aż do dnia 31 grudnia 2012 r.
3. Indywidualny program kontroli i inspekcji wdrażany jest w Danii, Niemczech, Estonii, Irlandii, Hiszpanii, Francji, na Litwie, Łotwie, w Niderlandach, Polsce, Portugalii i Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej decyzji przyjmuje się następujące definicje:

- a) „gatunki pelagiczne” oznaczają śledzia, makrele, ostroboka, sardelę i błękitka;
- b) „połowy pelagiczne” oznaczają połowy stad śledzia, makreli, ostroboka, sardeli i błękitka;
- c) „wody zachodnie” oznaczają wody UE obszarów ICES V–IX;
- d) „przywóz” oznacza przywóz zdefiniowany w art. 2 pkt 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr

2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (¹);

- e) „wywóz” oznacza wywóz zdefiniowany w art. 2 pkt 13 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 4

Wspólne zasady i środki krajowe

1. Wspólne zasady dotyczące indywidualnego programu kontroli i inspekcji, w szczególności cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla inspekcji określone są w załączniku I.
2. Środki dotyczące wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji, przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie art. 95 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, regulują kwestie wymienione w załączniku II.

Artykuł 5

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, współpracują ze sobą na rzecz wdrożenia programu kontroli i inspekcji.
2. Wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z państwami członkowskimi, o których mowa w art. 2 ust. 3, oraz z właściwymi organami państw trzecich na rzecz wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji.
3. Jeżeli państwa członkowskie współpracują w ramach rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 768/2005, możliwe jest wdrożenie całości indywidualnych programów kontroli i inspekcji lub ich części, w drodze wspólnego planu rozmieszczenia przyjętego przez Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa („CFCA”).

Artykuł 6

Wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru – o ile to konieczne – w ramach rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 768/2005.
2. Do celów wspólnych działań w zakresie inspekcji i nadzoru zainteresowane państwa członkowskie:
 - a) dopilnowują, aby inspektorzy z innych zainteresowanych państw członkowskich zostali zaproszeni do uczestnictwa we wspólnych działaniach w zakresie inspekcji i nadzoru;
 - b) ustanawiają wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących.
3. We wspomnianych wspólnych działaniach w zakresie inspekcji i nadzoru mogą uczestniczyć urzędnicy Komisji i inspektorzy wspólnotowi.

(¹) Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Artykuł 7**Informacje**

1. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, przekazują Komisji i CFCA – przy pomocy środków komunikacji elektronicznej oraz do 10. dnia każdego kwartału – następujące informacje dotyczące poprzedniego kwartału:

- a) działania przeprowadzone w zakresie kontroli i inspekcji;
- b) wszystkie stwierdzone przypadki naruszenia przepisów, przy czym dla każdego przypadku określa się:
 - (i) statek rybacki (nazwa, bandera i oznaka rybacka) lub podmiot przetwarzający dany gatunek pelagiczny lub prowadzący handel tym gatunkiem;
 - (ii) datę, godzinę i miejsce inspekcji; oraz
 - (iii) charakter naruszenia przepisów;
- c) aktualny stan działań prowadzonych w następstwie wykrytego naruszenia przepisów.

2. Naruszenie przepisów figuruje w każdym kolejnym sprawozdaniu do czasu zakończenia działań na mocy przepisów prawnych danego państwa członkowskiego. W każdym kolejnym sprawozdaniu:

- a) określa się aktualny stan sprawy (np. sprawa w toku, złożono odwołanie, postępowanie wyjaśniające nadal w toku); oraz

- b) szczegółowo opisuje się wszelkie nałożone kary (np. wysokość grzywien, wartość zarekwirowanych ryb lub narzędzi, udzielenie pisemnego ostrzeżenia).

3. W przypadku niepodjęcia żadnych działań w następstwie stwierdzonego naruszenia przepisów należy wyjaśnić ten fakt w sprawozdaniu.

Artykuł 8**Ocena**

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 2 ust. 3, przesyłają Komisji i CFCA – do dnia 31 marca 2013 r. – sprawozdanie z oceny dotyczące działań w zakresie kontroli i inspekcji przeprowadzonych na mocy przedmiotowego indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 9**Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Królestwa Niderlandów, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 maja 2011 r.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCIJ**1. CEL**

Ogólnym celem indywidualnego programu kontroli i inspekcji jest weryfikacja przestrzegania obowiązującego prawodawstwa dotyczącego:

- a) ograniczeń ilościowych dotyczących połowów i wszelkich warunków szczegółowych z nimi związanych, w tym monitorowania wykorzystania kwot;
- b) dokumentacji wymaganej przez prawodawstwo obowiązujące w odniesieniu do połowów pelagicznych, w szczególności wiarygodności zapisanych i raportowanych informacji;
- c) procedur w zakresie wyładunku i ważenia;
- d) przeładunków;
- e) zakazu selekcji jakościowej przewidzianego w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1288/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiającego przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.⁽¹⁾ oraz wszelkich przypadków zaniechania wyładunku gatunków pelagicznych złowionych podczas operacji połowowej zgodnie z art. 90 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009.

2. STRATEGIA

Państwa członkowskie dokonują kontroli i inspekcji połowów i wszystkich związanych z nimi działań statków rybackich oraz innych podmiotów gospodarczych w ramach całego łańcucha na podstawie zarządzania ryzykiem zdefiniowanego w art. 4 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Inspekcje przeprowadzane po wyładunku lub przeładunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność zapisanych i raportowanych informacji o połowach i wyładunkach.

3. PRIORYTETY

Różne kategorie narzędzi są objęte różnymi poziomami priorytetowości zgodnie z rocznym planem połowowym. W związku z tym każde państwo członkowskie określa indywidualne priorytety na podstawie zarządzania ryzykiem.

4. ZADANIA W ZAKRESIE MONITOROWANIA

Wszystkie rejsy połowowe prowadzone przez upoważnione statki rybackie wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS) są monitorowane w czasie rzeczywistym, a informacje o nich są porównywane z dokumentacją z zakresu deklaracji wyładunkowych, przeładunkowych, sprzedaży i przejęcia, a także ze wszelkimi sprawozdaniami z inspekcji i nadzoru.

Wszystkie operacje wyładunku, sprzedaży, przywozu i wywozu są monitorowane.

5. DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCIJ

Nie później niż jeden miesiąc od wejścia w życie niniejszej decyzji w odniesieniu do 2011 r. oraz do dnia 1 stycznia 2012 r. w odniesieniu do 2012 r. państwa członkowskie – w stosownych przypadkach – określają dodatkowe docelowe wartości odniesienia dla inspekcji na podstawie zarządzania ryzykiem w rozumieniu art. 4 pkt 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009:

Miejsce inspekcji	Wartość odniesienia
Inspekcja na morzu	Wartość odniesienia ustalana po szczegółowym przeanalizowaniu działalności połowowej w każdym obszarze. Jako wartości odniesienia dla morza należy podać liczbę dni patrolowania wód zachodnich, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych stref. W oparciu o zarządzanie ryzykiem poszczególne inspekcje będą planowane pod kątem: — zakazu selekcji jakościowej, — przypadków opróżniania sieci, — przepisów dotyczących statków państw trzecich zamierzających prowadzić połowy błękitka lub makreli na wodach UE ustanowionych w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (UE) nr 201/2010 z dnia 10 marca 2010 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 dotyczącego upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 6.

Miejsce inspekcji	Wartość odniesienia
Wyładunek	Przynajmniej 10 % liczby wyładunków przekraczających 10 ton śledzia, makreli i ostroboka w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji. Przynajmniej 15 % ilości śledzia, makreli i ostroboka wyładowywanych w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji. Wybór wyładunków poddawanych inspekcji opiera się na analizie ryzyka. W oparciu o zarządzanie ryzykiem poszczególne inspekcje będą planowane pod kątem: — niewyznaczonych portów i miejsc wyładunku, — wyładunków ilości śledzia, makreli i ostroboka wynoszących poniżej 10 ton, — ewentualnych wyładunków makreli pod innymi nazwami, na przykład <i>Scomber japonicus</i> (MAS). Wartości odniesienia dotyczące wyładunków sardeli i błękitka należy ustalić na podstawie szczegółowej analizy działalności wyładunkowej w poszczególnych obszarach.
Przeładunek	Na podstawie zarządzania ryzykiem co najmniej 5 % liczby przeładunków podlega inspekcji.
Pierwsza sprzedaż	Przynajmniej 10 % przypadków pierwszej sprzedaży śledzia, makreli i ostroboka w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji; wartość odniesienia powinna opierać się na analizie ryzyka. Przynajmniej 15 % ilości śledzia, makreli i ostroboka sprzedanych w wyznaczonych portach poddawane jest pełnej inspekcji; wartość odniesienia powinna opierać się na analizie ryzyka.
Przywóz/wywóz	Jeżeli państwa członkowskie posiadają informacje o przywozie/wywozie, poddają one inspekcji co najmniej 5 % przywożonych/wywożonych ilości – na podstawie zarządzania ryzykiem.
Nadzór powietrzny	Wartości odniesienia ustala się po szczegółowym przeanalizowaniu działalności połowowej prowadzonej w poszczególnych obszarach, z uwzględnieniem dostępnych zasobów, którymi dysponują państwa członkowskie.

(¹) Dz.U. L 61 z 11.3.2010, s. 10.

6. PROCEDURY

6.1. Ogólne zadania w ramach inspekcji

Inspektorzy weryfikują i odnotowują w swoim sprawozdaniu następujące informacje:

- a) szczegółowe informacje na temat tożsamości osób uczestniczących w działaniach będących przedmiotem inspekcji;
- b) licencje połowowe i upoważnienia do połowów;
- c) wszelkie stosowne dokumenty;
- d) szczegółowa weryfikacja złowionych gatunków i ich ilości zgodnie z obowiązującym prawodawstwem unijnym.

W sprawozdaniach z inspekcji odnotowuje się wszelkie istotne ustalenia z inspekcji przeprowadzonych na morzu, w portach lub w dowolnym innym obiekcie danego podmiotu gospodarczego.

Ustalenia te porównuje się starannie z informacjami przekazanymi inspektorom przez inne właściwe organy, w tym z informacjami pochodzącymi z satelitarne systemu monitorowania statków (VMS), informacjami pochodzącymi z elektronicznego systemu rejestrowania i przekazywania informacji (ERS) i wykazem upoważnionych statków.

6.2. Zadania w ramach inspekcji w zakresie nadzoru powietrznego

Inspektorzy odnotowują dane uzyskane w trakcie nadzoru powietrznego w celu dokonania kontroli krzyżowych, a w szczególności porównują przypadki stwierdzenia obecności statków rybackich z informacjami pochodzącymi z systemu VMS i ERS oraz wykazami upoważnionych statków.

6.3. Zadania w ramach inspekcji na morzu

Jeżeli na statku rybackim lub statku przetwórczym lub statku transportowym znajduje się jeden gatunek pelagiczny lub więcej, inspektorzy zawsze sprawdzają gatunki i ilości ryb zatrzymanych na burcie i porównują je z ilościami zapisanymi w odpowiedniej dokumentacji znajdującej się na statku.

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- czy statki rybackie są wyposażone w działający satelitarny system monitorowania statków (VMS),
- czy w dzienniku połowowym właściwie odnotowuje się odpowiednie informacje,
- zgodność narzędzi połowowych znajdujących się na statku z odpowiednimi wymogami,
- rysunki statku, w szczególności pod kątem możliwości wyładowywania ryb poniżej linii wodnej,
- obecność urządzeń umożliwiających automatyczną selekcję,
- fizyczne ilości gatunków pelagicznych na statku oraz ich postać.

6.4. Zadania w ramach inspekcji wyładunku

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- czy wysłano uprzednie zgłoszenie przybycia do celu wyładunku i czy zawiera ono poprawne informacje dotyczące połowu znajdującego się na statku,
- w stosownych przypadkach – czy na wyładunek gatunków pelagicznych uzyskano pozwolenie właściwych organów,
- czy statki rybackie są wyposażone w działający satelitarny system monitorowania statków (VMS) i elektroniczny system rejestrowania i przekazywania informacji (ERS),
- czy w dzienniku połowowym właściwie odnotowuje się odpowiednie informacje oraz czy arkusze z tego dziennika są przysyłane we właściwym terminie,
- w przypadku statków rybackich biorących udział w transporcie i przetwarzaniu gatunków pelagicznych – czy na statku znajduje się odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
- gatunki i fizyczne ilości gatunków pelagicznych znajdujące się na statku,
- czy w stosownych przypadkach spełniane są wymogi w zakresie ważenia,
- czy narzędzia połowowe znajdujące się na statku są zgodne z upoważnieniem do połowów oraz z obowiązującymi środkami technicznymi.

6.5. Zadania w ramach inspekcji przeładunku

Inspektorzy regularnie sprawdzają:

- czy statki rybackie posiadają upoważnienie do prowadzenia danych połowów pelagicznych,
- w przypadku przeładunków w porcie – czy wysłano uprzednie zgłoszenie przybycia do portu i czy zawiera ono poprawne informacje dotyczące przeładunku,
- czy statki, które chcą dokonać przeładunku, uzyskały uprzednie upoważnienie,
- czy sprawdzono gatunki i ilości objęte uprzednim zgłoszeniem do przeładunku,
- czy na statku znajduje się odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja, w tym deklaracja przeładunkowa.

6.6. Zadania w ramach inspekcji przewozu, wprowadzania do obrotu i przejmowania

Inspektorzy regularnie sprawdzają gatunki i ich ilości oraz statek, który je złowił, oraz porównują te informacje z deklaracją wyładunkową i dziennikiem połowowym w celu ustalenia:

- w odniesieniu do przewozu – w szczególności czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
 - w odniesieniu do wprowadzania do obrotu – czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja,
 - w odniesieniu do przejmowania – czy istnieje odpowiednia i właściwie uzupełniona dokumentacja.
-

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNY ZAKRES ŚRODKÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2

Krajowe środki określają między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

— Zasoby ludzkie

Liczba kontrolerów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

— Środki techniczne

Liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

— Środki finansowe

Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich oraz statków i samolotów patrolowych.

2. WYZNACZANIE PORTÓW

Wykaz wyznaczonych portów wymagany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1542/2007.

3. PROCEDURY WAŻENIA

Stosowane systemy są zgodne z ustanowionymi przepisami, w szczególności z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1542/2007 w zakresie procedur ważenia i urzędzeń ważących.

4. PLANY POŁOWOWE

Szczegółowe informacje na temat wszelkich istniejących systemów przydzielania kwot oraz systemów monitorowania i kontroli wykorzystania kwot.

5. MONITOROWANIE

Szczegółowe informacje na temat systemu monitorowania działalności połowowej, wyładunków, przeładunków, wprowadzania do obrotu oraz przywozu/wywozu gatunków pelagicznych.

6. PROTOKOŁY Z INSPEKCJI

Szczegółowe protokoły dotyczące wszystkich działań w zakresie inspekcji.

7. WYTYCZNE

Wytyczne dla inspektorów, organizacji producentów i rybaków.

8. PROTOKOŁY DOTYCZĄCE WYMIANY INFORMACJI

Protokoły dotyczące wymiany informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez pozostałe państwa członkowskie jako organy odpowiedzialne za indywidualny program kontroli i inspekcji.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 286/2011 z dnia 10 marca 2011 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 83 z dnia 30 marca 2011 r.)

Strona 52, załącznik VI, pkt 2 lit. c), tabela, wiersz 602-084-00-X, kolumna siódma:

zamiast: „GHS07 Wng—”,

powinno być: „GHS07

Wng”.

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL